

தெப்பக்குளம் பேஸ்ஸூ, திருச்சி னுப்பள்ளி.

ஜனங்களுக்குச் சந்தோஷத்தைத் தரும் ஜனோபகாரி கதைகள்.

இந்தக் கதைகள் 27 வகை வன முலிகைகளால் செய்யப் பட்டது. அநேக நபர்சுடிகள் பெற்றது.

“நோயற்ற உயிர்வே குறைவற்ற செல்வம்”
சல்ல குளிர்ந்த வாசனையுள்ள கதைகள்.

இந்தக் கதைகள் தீரும் வியாதிக்கள்:—நிராத தலைக்களம், சூயாத் மனையடி, ஒருதலைக்குத்தி, தலையிப்பு, முடிசுழிதல், நுணைகளை நீக்கித் கூந்தலை வளரச்செய்யும் காதிரைச்சல், உதையடிப்பு, குத்தல், கண்டலி, எரிவு, கூச்சம், நீர்வாழ்வு, சிகப்பு விழுதல், சாசியிலிருந்து மஞ்சள்நிறத் தண்ணீர் வடிதல், சூயாத் துயம்மல், சிராபேய் விழுதல், காய்க்கச்சப்பு, பன்னிப்பு, தூர்ச்சு மயித்தல் முதலிய வியாதிகளைக் கிடைத்திருக்கக்கூடாதுமாம். கண்டத்துக்குமேல் ஏற்படக்கூடிய 96 வியாதிக்குமே தீரும்.

பெரிய டி. 1-12-1
செய்மின் கு. 1-0-0) தபால் சார்ஜ் வேறு.

பார்சு வாய்வு மருந்து.

வதை வாய்வு, காய்ப்புத்தடிப்பு, கலி, வீக்கம் முதலிய விதைச் சம்மந்தமான சகல வியாதிகளுக்கும் இந்த மருந்தை உபயோகிப்பது கன். பத்தியம் கிடைக்காது. பெண்ணின் அண்டவாய்வுக்கும் உபயோகிக்கலாம்.

14 வேளை மருந்து ரூபா 1-0-0. தபால் சார்ஜ் வேறு.

செக்கப்பூர், பிணங்கு முதலிய வெளிநாட்டு நோயர்கள் வி. பி. செவவு சேர்த்து முன்பணம் அனுப்பவேண்டும். சீக்கர் கமதம் எழுதும்போது தெளிவாய் அச்சுமூத்தைப்போல இலகுவிலையோ, தமிழிலோ எழுதவேண்டும். சோல் எஜண்டுகள் தேவை விலகம் கேரில் எழுதி தெரிந்தகொள்வாம்.

உ. கா. நாகுமீரா அன் பிரதர்,
7-வது தெரு, எர்வாடி போஸ்டு,
திருச்செவ்வேலி ஜில்லா (தென்னிந்தியா.)

(41)

தமிழரசு

ஒரு புதிய அரிய வாய்ப் பத்திரிகை

சென்னையினின்றும் விரைவில் வெளிவரும்.

உலக முழுதும் கடைபெறும் தரிய இனிய நிகழ்ச்சிகளை உடனடி உணர்த்தும்; அநியை வளர்க்கும் பெரிய உண்மைகளை நமது முறையில் தென்னிய செந்தமிழ் நடைவில் நன்கு புரட்டும்; அரசியல் துறையில் தனக்குத் தேவையியவற்றை சுவா அச்சம்நீ எடுத்து உரைக்கும்; சமுதாய சீர்திருத்தத்தில் யானும் நன்மைபடை யந்தகக் கொள்கைகளைச் செவ்வனம் விளக்கும்; சமயக் கோட்பாடு களை ஆராய்ச்சி முறையில் நுனிது உறுபு; ஆசார சீர்திருத்தம், நத் துறையுடைய, செந்தமிழ் சிறிய இவற்றைப் புதிய கையில் எளிய நடையில் நுனிய அலகப்பல தலக்கும்; வியாபார முணுக்கங்களை தவிர்ப்போது விரிக்கும். எவதரிய துட்பரிப்பங்களை அருத்தக் கூட்டித் தெரிக்கும்; இதைப் படிப்போர் தமிழ்நாடு, சமயசாத்திர ஞானம், ஆசார சீர்திருத்த உண்மைகள், அரசியல் முறை, உலக நடை முதலியவற்றை ஒழுங்காக உணரலாம்.

இதன் ஆசிரியர் சென்னைப் பச்சையப்பன் சுல்லாரித் தமிழாசிரியர் திருவாளர் மணி. திருநெல்வேலி முதலியார் அவர்கள் பத்திரிகை உலகத்திலே அரிய பல கட்டுரை வளர்ந்து சிறந்து விளங்கும் டாக்டர் திருவாளர் எம். மாசிலாமணி முதலியார் அவர்களும் தெரிந்த தமிழ்ப் புலவர்களும் ஆக்கில வித்துவான்களும் பிறரும் ஆராய்ந்து எழுதும் உயர்ந்த கட்டுரைகள் இதன்னை நிகழும்.

முத்துக்கள்! முத்துக்கள்!! முத்துக்கள்!!!

வேண்டுகோர் சீர்திருத்தம் விலாசத்துக்கு எழுதுவார்களாக.

வருட சந்தா | உள்நாடு ரூ. 3-0-0
| வெளிநாடு ரூ. 4-0-0

‘தமிழரசு’ காரிய நிலையம்,

31, வைத்தியநாத முதலி வீதி,
சென்னை.

(65)

நிமிஷக்கணக்கில் குணமடைவதை விட்டு ஏன் கவலைப்படுகிறீர்?
அதுதான் கவலை! இதை—சாதினசெய ஆசாரிய நிகர்த்தி!!

கவாசு காச நிவாரணி.

ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் குணமடைந்திருக்கின்றனர். கவாசு காச ரோகத்தினால் துறையீரல், கவாசுக்குழல், மாப்பு இவைகளில் உண்டாகும் கபம், இருமல், இளைப்பு, சிதனம், மார்க்சனி, நெஞ்சுவலி, எண்டகவாசம் மூக்கடைப்பு தொண்டையில் உண்டாகும் இரைச்சல், அடைப்பு, கரகாப்பு, எரிச்சல், கலி, புண் முதலியவற்றையும், சாதாரண ஜலதோஷம், துயம்மல், பிண்சம், காயிறும் காசியிலும் நீர்வாழ்வு, குழந்தைகள் மார்க்சனி முதலியவைகளையும் மிகு ஆனதமா பெடைர் உபயோகித்த அந்த நிமிஷத்திலேயே நிவர்த்தி செய்வதுடன் இரத்தத்தை சுத்தி செய்யும் கெட்டியான கபத்தை நுனுகச்செய்தும், கபத்தை வெளியில் தள்ளி யும், சலிமாய் மூச்சு விடும்படியாயும், தாராளமாய்ப்பெகும்படியாயும், பரி தீபனத்தடன் ஆகாரம் உட்கொள்ளும்படியாயும் இராத்திரியில் வன்றாய் ஆய்ந்து சுகமாய் நித்திரை செய்யும்படியாயும் செய்கிறது.

43 நாள் ஒரு மண்டலம் உபயோகிக்கக்கூடிய டி. 1-4
தபால் உலி அனா. 4. ஒரு டஜன் டி. 9-0-0.

6 டி. 5-4-0. 3 டி. 3-0-0.

F. M. S. முதலியவர்களுக்கு மூன் பணம் ரூ. 2-8-0.

இவ்வாத ஆர்டர்களை கவனிக்கப்படமாட்டாது.

புதிதாய்மைட்டர், திருநெல்வேலி மெடிக்கல் ஹால்,
கவாசுமயல் கோவில் தெருவு, செவ்வாய்ப்பேட்டை, சென்னை. S.

உயர்வு உத்தரவாதமுமுள்ளது!

உலகப் பிரசித்தி பெற்ற

மாயவரம் K. கிருஷ்ண அண்டிகோ.,

ஸத்திர சிக்கச் சந்தனத் தைலம் பிரகாசமலகத் தைலம்
அகாசகோ விதைத் தைலம்

முதலியவைகளே! உங்கள் கண்ணுக்கும் மூளக்கும் குளிர்ச்சியைத் தந்து திரேக ஆரோக்கியத்திரை குணம் தாத்தக்கது.

இவைகளைப் பல வருஷங்கள் அருபவருடைய தோத்த நிபுணர்களால் உயர்ந்த பச்சிலை முலிகைகளைக் கொண்டு ஆய்வேத முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்டவை.

இவைகளை எண்ணம் செய்து வருவதால் சிரசைப்பற்றிய நோய்களைப் போக்கி திரேகத்திற்கு குளிர்ச்சியையும், நமணை புக்கும் கலந்த பரிமள வாசனையையும் கொடுக்கத்தக்கது.

அநேக பெரிய மனிதர்களாலும், டாக்டர்களாலும், பத்திரிகாசிரியர்களாலும், தேசிய மாபெரும் தலைவர்களாலும் உபயோகித்துச் சிபாரிசு செய்யப்பட்டவை.

ஒராமுறை பரிட்சிபுக்கள், பரிட்சைக்கு உத்தரவாதமுள்ளது.

மலாய்மட்டில் கிடைக்குகிடம்:—
ஆர். சந்தானகிருஷ்ணன்,
பி. கோவிந்தசாமி பிள்ளை,
48-50, சிங்கன் ரோடு,
செக்கப்பூர். மாயவரம்.

சாதி வேற்றுமையை அடியோடு ஒழியுங்கள்.

இதிகாசங்கள்

இராமாயணம்—சுந்தர காண்டம்

கட்டுரை—5

(திரு: சுந்தரேசையர் பாவலர்)

சருக்கைக் 18 முதல் 22 முடிய: விடியச் சிறிது நேரம் இருந்தது. அப்போது இளிய சூசைபோலி கேட்டு தூரகணன் விழித்துக் கொண்டான். அவன் சேதைய நனைத்துக் கொண்டு பேராசையுடன் அவளைக் காணப் புறப்பட்டான். அப்போது அலனுடைய மனைவியர் அவனிடத்தில் வைத்த பிரியத்தாலும் மரியாதையாலும் பின் தொடர்ந்தார்கள். பல பெண்கள் ஒவியிடுந்த விசக்குகைப் பிடித்துக் கொண்டு முன்னே சென்றார்கள். இராமணன் மனம்தனைப் போல் பேரழகுடன் விளங்கினான். இப்படி பல பராக் கிரமங்கள் முதலிய குணங்களில் ஒப்பற்றானும் பிறரால் செய்ய முடியாத காரியங்களைச் செய்து முடித்ததனும் தாத்தல் வந்து கொண்டிருந்தாலும் பேரழகு விளக்கத்தால் மிகக் கிட்ட கருகிறவனைப் போல் தோன்றுகிறவனுமான இராமணனை அனுமான் கண்டு நன்றாய்ப் பார்க்க வேண்டுமென்று சீழ்க்கையில் இறங்கினான். பலத்திலும் ஒவியிலும் சிறந்தவனான அனுமானும் இராமணனுடைய ஒளிக்கு முன் நிற்க முடியவில்லை. ஆகையால் அனுமான் “எல்லா மரையகளுக்கும் நீதியான இராமணனுக்கெதிரில் நமது துண்ணிய உருவம் பயன்படாது” என்று எண்ணி உடனே இலைகளடர்ந்த கிளிகளில் மறைந்தான். இராமணன் கருக்குமுதல் கெருங்கிய கொலகையும் அழிய அங்குலமுடைய சேதையைப் பார்க்க அனுங்குன்.

பேரழகு மூளமையும் வாய்ந்த அரக்கர் பெருமானைச் சேத கண்டேறிக்கி தன் உயிற்றைத் துடைக்கினாலும் கொக்கைக்கொட்கைகளினாலும் மறைத்துக்கொண்டிருந்தான். அவன் மாக படிந்த மேனிபலையினும் பேரழகுடன் விளங்கினான். அவனை கோக்கி மிசவும் இளிய சொற்களால் இராமணன், “காதலி! யானைத் துதிக்கை போன்ற துடைபுடையானே! உன் வயிற்றையும் கொக்கைகளையும் என் முடிக்க கொக்கின் ருயி? உனக்கு என்மேல் பிரியமுண்டாகாத உவரையில் உன்னைத்தொடேன். வீணாக உன்னைக் கெடுத்துக் கொண்டேன். என்னை வெல்வார் உனரோ? இவ்விடத்திலும் புலால், கன்முதலியவைகளை உண்மையுமோல் உன், நீ என்னை மணந்து கொண்டால் இவ்ரு எவ்லோரையும் ஏவிச் கொ

ண்டு இனிது வாழலாம். அநாதை யாகக் காட்டில் அலைபும் இராமணன் என்ன முடியும்? முன் இரணியகசிபு தலம் செய்து கொண்டிருக்கையில், அவனுடைய கருப்பினியான மனைவியை இரணன் கொல்லப்பார்த்தான். அப்பொழுது நாரதன் தடுத்தான். அதுபோல் உன்னை இராமணன் அடைய முடியாது. நீ என்னைக் கூடி இன்புறுக. உன் உறவினரை வாழ்விப்பேன்” என்றான்.

சேத ஒரு துரும்கை அலனுக்கும் தனக்கும் நடுவே போட்டு புன்சிரிப்புடன் பின்வருமாறு கூறினான். “நீ உனது மனைவியரைப் பாதுகாப்பவன்; என்னை அனுக்கலாமா? உனக்கு நல்லறிவு கூற வேண்டன், மாவிய வான் முதலியோர் உனரே! திருமாவின் தோற்றமாகிய இராமனுக்குச் சிதேவியாகிய நான் மனைவி. நான் பிறரை மணப்பேனா? நீ இராமனைச் சரணமடைந்தால் பிழைப்பாய். இல்லையானால் உன்னை இராமன் கொல்லாமல் விடான்.” இதைக் கேட்ட இராமணன், “என் மனம் புண்ணாகும்படி பேசிய உன்னைக் கொல்லேன், உன்மேலுள்ள ஆசை தடுக்கிறதான். நான் கெடுவதைப் பன்னிரண்டு மாதங்களில் இரண்டுமாதங்களே உள. அதற்குள் என்னைச் சோவியிட்டால் மறநாளே என் சமையந்தாரர் உன்னைக் கொன்று சமைப்பார்கள்” என்றான். தேவ சுந்தராய் பெண்கள் சிலர் ஜாடை காட்டிச் சேதையைத் தேற்றினர். சேத, “என்னிடம் தகாத பேசும் உன்னைச் சுட்டெரிப்பேன். ஆனால், இராமன் எனக்கு அவ்வாறு சுட்டெரியவில்லை. குபேரனுடைய தம்பியும் வீரனுமாகிய நீ என் இராமனை மோசகு செய்து என்னைத் திருடி வந்தாய்?” என வினவினான்.

இராமணன் மிகச் சேற்றல் கொண்டு, “நீதி தெரிவல்லாமல் பொருளிறுத்து திரிபும் இராமனை எண்ணும் உன்னை இப்போதே கொல்வேன்” எனக்கூறி அங்கிருந்த காக்கற்றவன், சிக்கமுக்கத்தின் பன்றிமுக்கத்தின் முதலிய அரக்கியரை கோக்கி, “இவனை ஒத்து நடந்தும், ஒவ்வாது நடந்தும், கொடுத்தும், ஒறுக்க முயன்றும் வசப்படுத்தக்க” என்று சுட்டெரியிட்டு சேதையை அடிக்கடி மிரட்டினான். அப்போது அனனது மனைவியான தானியமாலி அவனை இறுகத்தழுவி, “தலைவரே! என்னைக்

கூட வாரும். முகம்பெருத்து விகார பிரியமுண்டாகாத வரையில் உன்னை மாத இருக்கும் இவனிடத்தில் என்ன இன்பம் அடையப்போகிறீர்?” எனச் சொல்லி இழுத்துக்கொண்டு போனான். அதனால் சினம் தணிந்து இராமணன் தன் மனைவியர் குழ தனது அந்தப்புரத்தை அடைந்தான். இவ்வரலாற்றை ஆராய்வோம்.

இராமணன் விடியமுன்னரே இன்னிசைகேட்டுவிழித்துக்கொண்டான். இதனால் அவன் உத்தமமான ஒழுக்க முறைபுடையவன் என்பது விளங்கு கிறது. வால்மீகி அவனை மனம்தனைப்போலப் பேரழகுடையவனென்றும் பல பரக்களம் முதலிய குணங்களில் ஒப்பற்றவனென்றும், அவனுடைய பேரழகுவிளக்கம் ஒப்பும் உயர்வுமும் அந்த விளக்கியதென்றும் கூறுகிறார். ஆதலின் இவனைப்பற்றித்தீயவனெனத் தற்காலத்தில் மக்கள் நினைப்பதற்கு யாதொரு ஆதாரமும் இல்லை. மேலும் அவன் பிறரால் செய்யமுடியாத காரியங்களைச் செய்துமுடித்தவனென்றும் வால்மீகி கூறுகிறார். செய்திறத்தற்கு அருமையான காரியங்களைச் செய்து முடிப்பதே பெரியார் இயற்கை. தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவரையும்கூறு.

“செயற்கரிய செய்வாப்பெரியார்சிறியர் செயற்கரிய செய்கலா தார்” எனக் கட்டளையிட்டனர். ஆதலின் செயற்கரிய செய்த பெரியானாகிய இராமணன் உவரனைப்பற்றி தற்காலத்திலும்க்கச் சிறமைப்பட்டுச்சுவதற்கு காரணங்கொழுப்புத் தடித்த ஆரியர் சிலர் வேண்டுகென்று இராமணனுக்கு இழுக்குண்டாக்கக்கூடிய முறையில் வால்மீகி எழுதிய இராமாயணத்தைச் சிதைத்தும், அடித்தும், திருத்தியும், புதுவது புருத்தியும் செய்துவிட்டான். இதனை முன்னேரே விளக்கி வேறு, பின்னரும் விளக்குவோம். பலத்திலும் ஒவியிலும் சிறந்தவனான அனுமானும் இராமணனுடைய ஒளிக்குமுன் நிற்கமுடியாமல் கலங்கி எல்லா மரையகளுக்கும் நிதி யான இராமணனுக்கெதிரில் நமது துண்ணிய உருவம்பயன்படாதெனத் துணிந்து கிளிகளில் மறைந்தகொண்டனாம்! என்னே இராமணனுடைய பெருமை? அறிகுரே! சிந்தித்தனரும் கன். மாற்றார் பேச்சையும் கோடரிக் காமபுகளின் பேச்சையும் செவி கொடுத்துக்கேளாதீர்.

இராமணனைக் கண்ட சேததன் வயிற்றைத் துடைக்கினாலும் கொக்கைகளைக் கைகளினாலும் மறைத்துக் கொண்டான். இராமணனும் அவை ப்பண்கையைப்பற்றிக் கூறுகித்தது, னைக்கண்டு அவனுடைய துடையை சேதவினுடைய இயற்கைகளை விவரோக்கி “யானைத் துதிக்கைபோன்ற ரித்தோம். சேதவயது முதிர்ந்தவ துடைபுடையாய்! என் அலைகளை னாகிய விகாரமாக இருந்தானென்று மறைத்துக்கொள்கிறாய்” எனவினவு கிறது. இதனால்தேத அப்போது இருந்தகோலம்பெளிப்படை. துடைகளும் பர் புரளியைக் காண்பாம். வயிறும், கொக்கையும் தெரிய இரு உற்று நோக்கி, இராமன் கூறியாங்கு யெல்லாம் கம்பர் மறைத்தார். இராமாய்ந்தான் போலும். அனுமணனது உண்மையான இயல்புக மான் அவைகளை எக்கண் கொண்டு னையும் அனுமான் அனைப்பற்றிப்

பிரியமுண்டாகாத வரையில் உன்னை தொடேன்” என்று கூறினான். இது அவன் அவனைத்தொட்டெடுத்தமான பங்கம் செய்து இலங்கையில் பல இடங்களுக்கும் அவனை இழுத்துப் போயினான் எனமுன்னர் நம்பார்த்த செய்திக்கு மாறாக உள்ளது. இது சேதவின் கற்புடையவரைக் காக்க பிழ்கால் ஆரியர் செய்தமாத்றமோ அன்றி உத்தமனான இராமணன் தான் அவனைத்தொட்டெடுத்து வந்திருந்தாலும் மானபங்கம் செய்யா மல் அவன் மனமறித்து கூடலாமென எண்ணியிருந்தாலே தெரியவில்லை. இராமணன் சேதவினுடைய குணத் தைத்திறித்துக்கொண்டு “புலாங்கன்முதலியவைகளை உண்மையுமோல் உன்” என்று கூறுகிறான்.

கொலைபாதகனும் பெண்களைக் கெடுக்கும் பாவியுமாகிய இரணனைப்பற்றி இவ்விதம் செய்துகொண்டிருக்கிறது. இரணியன் தவம்செய்து கொண்டிருக்கிற சமயம் பார்த்து இரணன் அவனுடைய அரண்மனையை யடைத்து இரணியனுடைய கருக் கொண்ட மனைவியைக்கொல்ல முயன்றான்! என்னே இப்பாவியினுடைய தீச்செயல்! இப்பாவிக் காதத்திருமால் நரக்கமாய் வந்து இரணியனைக்கொன்றான்! தெய்வங்களின் இயற்கை மிக அழகிதே!

திருமாலே இராமனைன்றும் சிதேவியேதானென்றும் சேதகூறுகிறான். இதனை அவன் எவ்வளம் உணர்ந்தானோ? தெய்வமாகிய திருமானுக்கு இராமனுக் பிறந்து மனைவியைப் பறிகொடுத்துத் தீண்டாடவேண்டிய காலமும் வந்ததோ? சேத இராமணனைநோக்கி, “உன்னைச்சுட்டெரிப்பேன். இராமன் ஆனை தாரதாலேயே சும்மா இருக்கிறேன்.” என்று கூறினான்! இராமனுடைய ஆனை எதற்கு இராமன்? ஆனையினுலேயே இராமணன் துக்கியதற்கு உடன் பட்டு ஆடைபுடில்லாமல் அவன் இருந்தான் போலும்!

அரக்கியர் பலர் சிங்கம் பன்றி போன்ற முக்குடையவராகவும், காக்கில்லாதவராகவும் இருந்தனர். இதைப்பற்றி முன்னரே விவரித்தோம். காக்கற்றவராயிருப்பது எப்படியோ? ஆரியர் புரளியே புரளி! தானியமாலி “முகம்பெருத்து விகாரமாயிருக்கும் இவனிடத்தில் என்ன இன்பம் அடையப்போகிறீர்?” என இராமணனை அழைத்து சென்றனாம். ஆரணியகாண்டத்தில் குர் கொண்டான். இராமணனும் அவை ப்பண்கையைப்பற்றிக் கூறுகித்தது, னைக்கண்டு அவனுடைய துடையை சேதவினுடைய இயற்கைகளை விவரோக்கி “யானைத் துதிக்கைபோன்ற ரித்தோம். சேதவயது முதிர்ந்தவ துடைபுடையாய்! என் அலைகளை னாகிய விகாரமாக இருந்தானென்று மறைத்துக்கொள்கிறாய்” எனவினவு கிறது. இதனால்தேத அப்போது இருந்தகோலம்பெளிப்படை. துடைகளும் பர் புரளியைக் காண்பாம். வயிறும், கொக்கையும் தெரிய இரு உற்று நோக்கி, இராமன் கூறியாங்கு யெல்லாம் கம்பர் மறைத்தார். இராமாய்ந்தான் போலும். அனுமணனது உண்மையான இயல்புக மான் அவைகளை எக்கண் கொண்டு னையும் அனுமான் அனைப்பற்றிப்

இராமணன் “உனக்கு என் மேல்

(17-ம் பக்கம் பார்க்க)

சாத்திரங்களின் ஆபாசம்

(ஏ. டி. நாயக்கம்)

சகோதர சகோதரிகளே!

விரைதயினும் விரைத! நினைக்கவும், ஏழுதவும். ஆரம்பிக்கும்போதே ஐயோ, என் சிரிப்பை அடக்கமுடியவில்லை. இத்தனை ஆபாசத்தையும் பூர்வ அறிஞர்கள் எவ்வாறு மனஞ்செய்து ஏற்று அவற்றை ஆதரித்தனரென்னும் விடயமே என் ஓயா நடைப்புக்குக் காரணமாயிற்று. சாத்திரங்களாம். அவற்றின் வழி ஒரு காவியம். தவறும். சாத்திரங்களின் உறுப்புக்களென்னத்தனை? அந்தோ! எண்ணத்தொலையாதன. இதக்கை தட்டி இந்நியாவில் வட்டமிட்டு ஏழை மக்களின் வாயில் மண்ணைச் செலுத்தின-செலுத்துகின்றன. இனிமேலாவது அவ்விதம் செலுத்த விடாமல் முயற்சித்தால் இன்று முதலாவது அக்கொடிய சாத்திரக்கட்டுகள் என்னும் ஆபத்தின் மொழுவாயினின்றும் தப்பலாம். இன்றேல் ஏதேது? நாம் கடைத்தேறோம். இது தின்னம்! தின்னம்!! பார்வைக்குற்றமாம்; பிவ்லி குனியமாம்; கோடாக்கியாம். குறியாம்; இரகவாதமாம்; கோவில் களாம்; அவற்றில் மேலான சாமிகளாம்; அனைத்துத் தோத்திரங்களாம்; சாதிசுளாம்; தீட்டுகளாம்; அதிலும் பலவிதத் தீட்டுகளாம்; அதற்கும் பரிசுரைகளாம்! என்னகொடுமை? எண்ணத்தொலையாத அத்தனைபுமேழுத்தான் முடியுமா? இவ்வாண்டு முழுதும் இரவும் பகலும் விழித்திருந்து ஓயாமல்வாயாற் கூறிக்கொண்டே விருப்பினுந்தான் முடியக்கூடியதா? நிச்சயம்! என்னுபவத்தில்தெரிந்துகொண்ட ஓர் நிகழ்ச்சியைச் கூறிப் பின் மேற்செல்லுகின்றேன். என் ஊருக்குச் சமீபத்தில் ஓர் கிராமத்தில் ஓர் பெரிய கட்டிடத்தில் “சாமிகளின் உருவங்கள் எனப்படும் பல அழகிய உருவங்கள் ஏழு தப்பட்ட கண்ணாடியப் படங்களை வரிசை வரிசையாயமைத்துப் பிரதிசனிக்கிழமைகளிலும் இரவு முன்னேரத்தில் சிலர் கூட்டம் கூடி சந்தேகனை மிக இனிமையாகப் பாடுவர். அவர்களிலொருவர், நம் நண்பர் ‘கந்தப்பன்’ என்பவர் மறைவல்லோரினும் மிக இன்னிசையுடன் பாடுந் திறமைபுடையவர். இவருக்கிணையாக இப்பிரதேசத்தில் எவரும் ‘ரவை’ ‘பொடி’கள் வைத்துப் பாடவியலாது என்பதே இவ் குன்னாரின் தீர்மானம். ஆகவே, ஓர்நாள் நம் நண்பர் கந்தப்பன் இனிய குரலுடன் பாடுவதை அருகிலிருந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்த பெரியாரொருவர், “ம் கந்தப்பன் கண்ட சாரீர் எங்கெழுந்ததானைத் தோர் நேற்று அவன்-பாட்டின் அருமை-தம்பி! என்னை நெகல் லுங்கு? நூவ்வுவென்கொண்டவர்க்கத் தல் இரத்தவய இனிய குரலமைக்க பாக்கியசாலிகள் நூவ்வுவென்கொண்ட

யன்றி வேறெவருமிராரென்றே கூறலாம்” எனக்கூறி ஆச்சரியமுற்றார். இப்பெரியவரைடைந்த ஆச்சரியத்தினின்றும் அவ்வுரையும் வலினைப் புகழ்ந்தனர். மறுகாணே கந்தப்பன், என் திருவடியால்தன் தொண்டை கம்பிவிட்டதென்றும், நன்றாய்ப் பேச முடியவில்லை யென்றும் கூறி யாமிக் கொந்து படுக்கையிலிருந்து னன் அவன் வீட்டார், தங்கட்குத் தெரிந்த வரை ஓடாதப் பிரயோகஞ் செய்தும் பமனிலாதொழியவே, பக்க திலுள்ள மற்றோர்கிராமத்தில்கித்த ‘பார்ப்பன்’ ரொருவர் கந்தப்பன் வீட்டில் வந்து அங்குள்ளாரை கேர்க்கி, “என் வீணாய் வருந்துகின்றீர்கள்! பார்வைக் குற்றங்கள், யாவும் சாந்தி யெனும் பரிசுரத்தின் மூலப்பஞ் செனப் பதக்குமே; அதிலும் திருவடி சாந்தி மிக இலேசாயித்தே; செலவும் ஐம்பது ரூபாய்க்கு மேற் போகாமல் பார்த்துக் கொள்ளலாம். சாந்தி பரிசுரத்தால் நிவர்த்தியாகக் குற்றங்களிவ்வுலகிலேது” என்றனர். கந்தப்பன் அக்கணமே ரூபாய் ஐம்பதை அப்பார்ப்பனரிடமிருந்து சாந்தி செய்து வேண்டினான். பார்ப்பனப் பெரியார் கையிற் பணம் மறவே என்னால் விவரிக்க வியலா முறையில் சிற்சில பொருள்கள் மூலமாயும்—மற்றும்— எப்படியோ, என்னமோ அப்பார்ப்பனர் தன் மனதைத் தானே அல்லது காசு கொடுத்த கந்தப்பனின் மனதைத் தானே எதையோ முடியாய்ச் சாந்தி செய்தாய் விட்டது. பார்ப்பனப் பெரியார் தன் வீடு சேர்ந்தார். கந்தப்பன் அன்று முதல் ஓர் விதசுமடைந்தான். எத்தகைய சுகம்? மூன் போல் பிரதிசனியாரும் பாடிக்கத்தித்தன் தொண்டையைப் புண்ணாக்கி அவன்னைப்படு முழைப் பினினறம் விடுபட்டான். என் பார்ப்பனப்பரிசுரத்தால் கந்தப்பன் தொண்டை கோய் குறையவில்லை. சாந்தியின்வல்லமை, சாந்தமடைந்து விட்டதுபோலும். கந்தப்பன் மேலும் மேலும் நோயினுற்ற துன்பமுறவே, இவ்வுலகில் சுதேச வைத்திய முறைகளில் கோர்ந்த நிபுணராகிய திரு. நாராயணன் பண்டிதரின் பார்வையிலும் சிச்சுசையிலுமிருந்தான். அப்பண்டித வீரனுத் தன் வல்லமையால் அவன்சுக சன்னிகோயாற் பிடிக்கப்பட்டிருன்னென அறிந்து தன்னரிய கைமுறைபாற் செய்து ஓடத்தாத்தித்தவிட்டனர். சதன்றே உட்குற்றங்களைத் தருகூழி! பார்ப்பன சாந்தியாற் பயனென்னவாயிற்று? சகோதரர்களே! கந்தப்பனுக்கு ரூபாய் ஐம்பது செலவு; பரிசுராயாகிய பார்ப்பனனுக்கோ வீணாக வரவு ரூபாய் ஐம்பது. இவர்க்கிருவாநிற் சமர்த்தன் யார்? பார்ப்பனனே ஏமாற்றப்பட்டதாயார்? நம் கந்தப்பனே; ஐயோ இவ்வாறே பலபெயரால் பல சடங்குகளையும் ஏற்படுத்திப் பார்ப்பனர் நம்மை ஏமாற்றுகின்றனர். எல்லோரும் கண் விழித்துக்கொண்டிருக்க! சாந்தி எனப் பெயரிட்டிருக்கப் பவரைப் பறித்து அவர்களின் வயிற்றை உணர்ப்பதற்கே சாத்திரங்களையும் பரி

சாரங்களையும் ஏற்படுத்தியுள்ளனர். இவ்விடயமாய் சுயமரியாதையுக்கத் தனி வீரராம் நம் தலைவர் உயர்திரு ஈ. வெ. இராசசாயிப்பெரியாரின் கட்டிரைக்கை யகத்தித்தென்றது கட்டிவிடின், பாட்டுப்பாடுவது மிக க்கத்துணியின், பாட்டுப்பாடுவது மிக வினிமை யென்று கூறிவிட்டால், கந்தப்பனின் தொண்டைக்குள் திருட்டிக் குற்றங்கூடிபுருந்து விடுமென. இனிமையாகப் பாடும் அவனின் குரல் கண்ணியில்லையென்றாலோ கண்பன் கந்தப்பனுக்கு மிக்க மனவருத்தமே. கல்வெறிக்குத் தப்பினாலும் கண்ணெறிக்குத் தப்பமுடியாதாம்! தோட்டங்களிலும் வயல்களிலும் காய்த்துக் கொண்டிருக்கிற பயிர்களை எவனினும் ஊன்றிப் பார்த்தானையானால் உடனே அப்பயிர்களும் பலன் குன்றி அழிந்து விடுமாம். இவை நம் பத்தக் கவையோ? முற்கூறியாற்கு பயனற்ற, கருத்தற்ற, அழகற்ற குற்றங்களையும் அவற்றின் வீணான பரிசுரங்களையும் கற்பித்த ஆரியரின் கூற்றை இன்னுமுண்டையென நம்பி மதியிழந்து பரிதவிக்க வேண்டாம். மனிதருக்கு இன்றியமையாதவை யெனவமைந்த கண்களும் வாய்களும் பேராடி மனிதருக்கே, ‘திருட்டி’ எனும் கேடு விளைத்தன வென்பது இயல்புக்கும் மாறுபட்டிருப்பதை உணருவீர்களாக. கன்றாய் ஒருவன் உரமிட்டுச் செய்யும் பவிசை மற்ருருவன் தன் கண்களாலுன்றிப் பார்த்தால் அப்பயிரின் விருத்தி குன்றி அழிந்து விடுமாம். பரிசுரம் செய்தால் மீண்டும் பயன் பெறுமாம். ஊன்றிப் பார்ப்பதால் பொருள்கள் கெடுவனவெனின், ஊன்றிப்பார்க்கப் பட்டனவும்கெடுவனவும்கெடுவனவுமான பல பொருள்களில்கெடுவனவு என்னவன்றோ? அனையனைத்தமல்வாறே திருட்டியாலுழிந்துமனவா? குரியனைப்பார்க்கிலும் ஒளியில் மிகுந்த பொருள் வேறெதுமிக்கவே. அச்சுரியனைக் கண்ணிலொருவனுள் நிப்பார்த்து வாயால் “ஆ குரியனரினெனினான் எவ்வகவு பிரகாசமாயுள்ளது?” என்று கூறிவிட்டானையானால் குரியன் அறிந்து கலிந்து மெலிந்து நாசமாய் விடுமோ? மலையைப் பார்த்தொருவன், பெருமூச்செறிந்து, “ஆ நுமயிலை எத்தனை பெரிது?” என்பானாயின் அம்மலையும் மெலிந்து மேனி கூடி யழிந்து விடுமோ? என்னே! மடைமை. இவ்வாறு பார்ப்பவரையும், சொன்னவர்களையும் அறித்துவிட்டால் மெனின் எப்பொருள்தானின்றி வலையிலுமிவ்வுலகில் நினைத்து நினைவல்லது? இனிமேலும் நினைக்கப்பாலது? இம்மட்டோ? பிவ்லி குனியமாம், அத்தோ, இவ்வயிற்றெரிச்சலை ஓர் அடியாய்க் கிண்புறா னேன்? அடுத்த வாரம் பேசிக்கொள்ளலாம். (தொடரும்)

— விவரப்பரம் செய்தல்

குடி அரசின் கொள்கை

(உறந்தை ப. இராமலிங்கம்)

மது துலதேச தத்துவங்கட்கு வேறுகச் சூட்சும தத்துவங்களைப் பறித்தி, மாலிக்யூல் ஆசொன்ஸ் முதலான அணுதொகுதிகளின் சேர்க்கையினாலேயே அனவிந்த காசிய மாமருபங்கள் தோன்றி, அவ் வணுக்களின் பிரிதலாலேயே தக்கா ரியங்களின் ராசமும் நமக்குக் கண்டாகின்றது.

இக்காரியங்கட்குக் காரணமா புள்ள அணுதொகுதிகளின் போக்குவரத்த சேர்க்கை பிரிதலாதிய இயக்கங்கட்கு ஆக்ஷிஜன் ஹைட்ரோஜன் ஈதர் எலெக்ட்ரான்ஸ், ரேடியம், மாக்னடஸஸ் முதலிய ஆகாச பதார்த்தங்கள் அனைவரின் அகம்புறத்தம் அணுகுதமாயிருத்தி, வருகின்றன.

இச்சரித்தன் நினைத்தல் நிச்சயித்தல், சிந்தித்தல் அபிமானித்தலாதிய அறிவுத்தன்மை தர்மங்களினத்தும் ஆகாசாதிய அணுக்களின் சேர்க்கை விசேட தொழிற்சூன, தோற்றங்குண பண்பெயொழிய, இவற்றிற்குவேறுக சூட்சும திரவிய பதார்த்தம் அன்று. அவ்வுறிவு சந்திகளினத்தம் மூளையின் ஏற்றக்குறைவின் பரிபக்குவ விசேடமேயாம், யென மது தேசத்திய லோகாயுதர் சர்க்காரர்களும் மேல்தேசத்திலுறையில்லாமேயே, ரீரோ, மாண்டெஸ், டார்வின், சிப்பன், ஹூம், ரீட், பன்னி, ஹக்ஸலி, டண்டாஸ், ஸ்பென்ஸர், வால்டயர், லெக்கி, எடபன், காலின்ஸ், வெயின், ஜே. எஸ். மில், பிராட்லா முதலானோர்கள் சித்தாந்தம் செய் திருந்தார்கள். பின்னர் அந்த மூளையின் ஓர் பாகத்தில் “ரூபச மர்த்தனி” யென்றும் நேய் தோன்றி அம்மூளைய அசேகராய் தின்று கொண்டு போய்பொழுது காக்கால் வசனிக் முடியாதிருந்தே யன்றி அறிவு சத்தி ஸ்திந்ததாகக் காணாமையால், இத்திறினைவு சத்தியானதுகேவலம் மூளையின் விசேடகுணமாகாமல் அதற்கு வேறுபதார்த்தமாகவே இருக்கின்றமென்பதாக அப்பன் டதர்களிற் சிலரும் சொல்லி இருக்கின்றார்கள்.

ஒரு சர்க்கை யெரு சுலபமாய் ஒடித்தவிடலாம். ஆயிரக்கணக்கான சர்க்குகள் சேர்ந்து ஓர் கட்டாயிருப்பதை அவ்வளவு சுலபமா பொழிக்கச் சாத்தியமாயுள்ளது. காரணம், இவைகளின் சேர்க்கை விசேடமே. ஓர் பெருஞ்சத்தியாய்த் நிச்சயித்தது. இக்கனே பார்த்த யெனின் கண் எண்ணித்த காசுருபங்களின் சேர்க்கையால் விளையும் இவ்வுலகு குரியல் சகியா நட்சத்தியாளாகிய சக்தி உலகம் எனப்படும் புறநிலை அனவிந்தது. அப்பொழுது, சக்தி, மாக்னடஸஸ் முதலியனவும்

இதுவரையில் இப்பண்டிதர்களால் காலமும் அன்னம் முதலியன கண்டுபிடிக்க முடியாத இன்னுமெத் புதித்ததான் தனித்திருக்க முடியாதேயோ சந்திகள் வாய்ந்த அணுத் தொகுதிகளாகக் கலையும். இவைகளைத் தனித்தே காலம் இடப் பதார்த்தங்கள் எவ்வளவு இடப்பின் இவைகளின் சந்தியும் இடச் சந்தியாக இருக்க வேண்டுமென்ற அறிவு சந்தி யாவது தான்.

சான்ம் முதலிய இடப்பொருள் களினின்றே புழு முதலிய இடத்தே இவ்வளவுண்டாகக் கூறின்; இவைகளின் உடற்பாசமே அங்கனம் பரிணமிப்பதன்றி உயிர்பாசம் உற்பத்தியாகின்றது. இக்காலத்து மேற்கத்தியர்கள் எவ்வளவோ அற்புத இயந்திரங்களையும், அசிய மனிதப் பிரதிமைகளையும் உண்டாக்கினும், அதனிடத்து நினைத்துப் பகுத்துணரும் மனிதனின் அரிய அறிவு சந்தியை அமைப்பதேயுடைய அசாதாரணமாகவே முடிவென்றது.

இந்த அறிவு சந்தியின் கிறிபுணர்வுமொரு படித்தாய் இன்றிப் பல படித்தாயும் பலவித மாற்றத்தோடு போக்கு வரத்துத் தன்மையும் பொருத்தியதாயிருப்பதால், அதுவும் அணுத்தொகுதிகளின் சேர்க்கை விசேடமெனவே செய்ய வேண்டும். ஆனால், அவ்வணுப் பதார்த்தங்களைக் கேவலம் சேதன சொருபமெனவும், கேவலம் ஜட சொருபமெனவும் சொல்லவியலாது. இவ்வறிவு சந்தியும் ஒவ்வொரு சீரத்திலும் வெவ்வேறாகவே தோற்றி நின்றதிலும் சிறு தொழிலுமுடைய ஜீவர்களென அழைக்கப்படுகின்றன. இந்த அறிவின் எண்ண எவ்வளவுக்கெனவோ, நமது தேசத்தின் சில பகுதிகள் அனைத்திலுமிருந்தோ புரிபெற்றன. சில பகுதிகளோ (சுவாசப் போக்குவரத்து, இருதயத் துடிப்பு, நாடியோட்டம் முதலியன) இன்னவற்றையென. இவ்வளவு நிகழ்வதையே ஜீவக்கத்தியருள் மேற்கத்தியரும் முறையே மானிட சந்தி என்றும், தெய்வீக சந்தியென்றும் தெரிவித்து வந்தார்கள். இந்தியாவின் இன்றையோடு சென்ற யோகிகள், எதுவென மனித சந்தியால் ஆட்கியான முடியாதென்று சாத்திரர்களோ, அவைகளே மனித சந்தியினாலேயே ஆட்கியானக் கூடுமென்று அறிவித்து, அங்கனம் ஆட்கியான்கூடு காண்பித்து, அத்வையதிலும் மேனாட்டர் கொண்டிருந்த சித்தாந்தத்தை அடியோது சார்ந்தெறிந்து விட்டார்கள். இவ்வேக மக்களிடத்தான் சித்தாந்தம், சிறு தொழிலுமுடைய தத்துவமே போதியும் பேராற்றலுடைய தெய்வீக சந்தியாகத் திகழுகின்றதென்ற யன்றி, இதற்கு சேராத அடியைப் படுப்புகளோடு ஓர் அரிய புருஷ விசேடமிருந்து, அடியார்களின் வந்தனை வழிபாட்டிற்கு அகமகிழ்ந்துகண்கள் மூடப் புரியலே, அருமை, அபொருட்கள் உடையவற்றைத் திருமெனியாகி நகுக்கோயில்களில் அமர்ந்துகொண்டு

காலமும் அன்னம் முதலியன கண்டுபிடிக்க முடியாத இன்னுமெத் புதித்ததான் தனித்திருக்க முடியாதேயோ சந்திகள் வாய்ந்த அணுத் தொகுதிகளாகக் கலையும். இவைகளைத் தனித்தே காலம் இடப் பதார்த்தங்கள் எவ்வளவு இடப்பின் இவைகளின் சந்தியும் இடச் சந்தியாக இருக்க வேண்டுமென்ற அறிவு சந்தி யாவது தான்.

பசுவின் சீரத்தில் பாலானது பாலி இருப்பினும் அதன் மடியின் வழியாகவே பாலிற்ருவதுபோல சர்வத்திராபரி பூரணராயுள்ள பாமன் விக்கிரகத்தின் வாயிலாகவே வெளிப்படுதற்கு விக்கிரகவாராதனையும் இன்றியமையாததென்னில், அவர் பன்னியைத் தஞ்சுச் சென்று பதித்தவருகையில் கர்ப்ப கிரகத்தில் அவர் உண்டா? இங்கு? உண்டெனில், அந்த சாமல் முடிந்தபின்னர் அமைக்கக்கூடிய சாத்தியென் தானிடமேண்டோ? அங்கின்றெனில் அங்கடவுளை விக்கிரகத்தில் புருத்தவனும் அதினின்ற வெளிப்படுதலுடைய அர்ச்சனையாவதால், அங்கடவுளையும் மனிதன் கிருட்டிக்கிறானேயன்றி இவனுக்கு வேறுகக் கடவுளிருக்கிறாரென்பது எவ்வளவு ஏமாற்றமாகின்றது. இவ்வளவுகடவுள் ஆராய்ச்சியுற்ற எவ்வளவுருளையேற்க ஐயலாமையே முன்னிட்டே கடவுளை நம்பிக் காணாத தொலைக்காதே என்று கூறுவதில் யாது குறைவுளது?

மேற்கூறிய ஆத்திகக் கொள்கை குடி அரசு பத்திராதிபருக்குக் கொஞ்சமேனும் உடன்பாடின்றி துலத்தவங்கட்கு வேறு குட்குமதத்தவமே கிடையாதென்று அவர் நாத்திசப் பிரசாரத்தானே செய்கின்றாரென்று சிலர் கூறுகின்றார்கள்.

நமது கண் முதலிய இந்நிரியங்களுக்குக் கோசரமாகாது. குட்குமராயும் தூரத்திருப்பதையும் பூதக் கண்ணாடி தூரத்திருத்தக்கண்ணாடியாகிய கருவியின் துணையால் காணக் கூடியதை எவரும் இவ்வியென்று சொல்ல விபலாமை போன்று, எப்பதார்த்தங்களையும் ஆய்ந்தறியும் அறிவுப் பொருள் இந்தேசத்துக்கு வேறு இவ்வியென்று சாதிக்கிறாரென்பது அசங்கதமே யென்பதற்குப் போதிய சான்று 1929 ஜூலை 28 தேதியிலும் ஆகஸ்டு 11 தேதியிலும் அவரால் எழுதப்பெற்றன (கடவுளும் மதமும்) என்னும் கட்டுரையைக் கவனிப்போர்க்கு நன்கு விளங்கும். அஃது வருமாறு: “கடவுட்பயும் மக்களின் துன்பம் நீங்கி அவர்கள் அறியு ஆற்றல் இன்ப மடைந்திருந்த சமூகமாயமைந்துள்ள சமூக, சமீபநாயக் கட்டுப்பாடுகளே உடனத்து, விடுதலைமையச்

செய்யவேண்டிப் பிரசாரம் செய்து அது சிறிது தலை தாக்கி வரும்பொழுது, அரசியல் தேசிய வாழ்க்கையின் பேரால் பிழைக்கும்பார்ப்பனர்களும் பார்ப்பனரல்லாதாரிற் சிலரும் சமயம், புராணம், சங்கம், பிரசங்கமாகினால் வயிறு உளர்க்கும் சில பண்டிதர்களும், நமது இயக்கத்தைத் தடுக்கக் கடவுளையும், மதத்தையும், பத்திய குழப்பக்கொள்கைகளைக் கண் மூடித்தனமாய்க்கொண்டிருக்க சில பொது மக்களின் ஆதரவைக் கொண்டு புராணிகளின் மூலம் அவர்களை புத்தியினப்பிரித்தியைத் தடுக்க முன்வந்தவர்களை முன்னிட்டே கடவுளையும் மதத்தையும் பற்றிப் பேசுகின்றதேயன்றி மற்ற படி அவைகளில் நமக்கு யாதும் கவலை இல்லை”. என்று எழுதியிருக்கிறார். ஆனால், காரியங்களின் உண்மையைக் கண்டுணர முடியாத அபிப்பிராயத்தில் வழக்கப்பழக்கத்தில் வந்துள்ள தன்னிலும் வேறுபுள்ள கடவுள் செயலெனவே கொண்டிருந்த கொள்கைகள், பின்னர் அதன் உண்மைகளைக் கவ்வி கேள்வியிலும் பிரத்தியக்ஷ அனுபவத்திலும் கண்டறிந்த காலத்து அறிவிற்கு முன்னும் பின்னும் உலகையும் கடவுளையும் உளநெனக்காட்ட முடியாமையால், அக்கடவுள் சந்தியில் நம்பிக்கைத் தானே நமது தனது அறிவு மாற்றமே மேம்பாட்டைகின்றன. அவ்வறிவின் அபிவிருத்தியினாலேயே “போதியினுள்ளி வித வாழாமை பொய்” என்ற பிரமாணத்தால், துக்க நிவர்த்தியும் சுசுப்பிராப்தியும் உண்டாம். இச்சாருண முயற்சிக்குத்தக்க பலனும் பிராப்த மாகின்றது. இதைத் தடுக்கச் சில கண்ணை, சைவ, சித்தாந்திகள், பூனைக்குட்டிக்குச் சமானமாகுள்ள நமது இச்சாப்பிரயத்தனத்தால் யாதும் முடித்துக்கொள்ள முடியாதிருக்கத் தாய் பூனைத் தன் குட்டிகளைக்கொள்ளி சில விடங்களில் வைத்துத் துக்கச் சென்று தனக்கு வசதியான விடத்தில் வைத்துக் காப்பாற்றுவது போல, எவ்வளவு கடவுள் செயலாகவே நடைபெறுவதன்றி எதுவும் நம்மாலும் சாதிக்க முடியாமென்பது மூட அக்காரத்தன்மையேயாம். “என்னால் மறைத்துவைக்கப்பெற்றுள்ள மாயையை, எவராலும் அகற்றிக்கொள்ள வியலாது” என்று பசுவானே பகர்ந்திருப்பதால், அவனால் விதிக்கப்பெற்றதன் விதி விலக்குவதே உணர்ந்தொழுகும் அறிவும் ஆற்றலும் நமக்கின்மையால் சிலா, இராமா என்று ஒன்று இரண்டு முறை ஒதுவதாலும், விக்கிரகங்கட்கு அபிஷேகம், அலங்காரம், அர்ச்சனைகள் செய்து, நினைவும் ஆதரவையும் பூசனைகளால் கையேத்தியுஞ் செய்தும், ஆடு, மாடு, கோழிகளை அவர் பேரால் கொண்டு கொழுக்கப் புதித்தும் பைசா முதல் பதினாறு வரையிலான உண்டியற் பணிகளைச் செய்து விட்டது அவை போட்ட பணத்திற்குத் தக்க புண்ணிய பலன் பெறலாகு

மென அக்காலத்து ஏழை மதியினரை ஏமாற்றியது போலவே, இக்காலத்து ஏமாற்றிப் பிழைப்பது நலமன்று. அக்காலத்து விவ்வாழ்த்திராதிதேயர்கள் நம்போன்ற மக்களாகவே இருந்து அந்தாசொர்க்கமாகினைச் சிருஷ்டத்திருக்கின்றார்களெனினும், புராணங்களை நம்பும் புலமை மிகுந்த வைதீக சைவ சித்தாந்திகளும் கண்ணை சித்தாந்திகளும் இப்பொழுது செத்தவர்களைப் பிழைக்கச் செய்யவும் இவ்விலகிலிருந்து செவ்வாயுலகமும் அங்கிருந்து சந்திர உலகெற்குப் போக்கு வரத்தும் சம்பாஷணையும் சாத்தியமாகுமென்பதைக் கேள்விபுற்றும், மனிதன் எப்பொழுதும் பாதத்திரப் பசு அடிமை யாயிருக்க வேண்டுமே யொழிய, சந்திர சுவமரியாதையுடையோருக்குத் தலியலாது என்று சாஸ்திரம் பேசியும், அனுமார் குட்டிக்குரங்காயிருக்கும் காலத்து இவ்விலகிற்கு எத்தனையோ லட்சக் கணக்கான மைல் தூரத்திற்குப்பால் உதயமான குரியனை மாங்களியெனத் தாவிப்பிடிக்க அதுவோ ஏழு குதிரைகள் பூட்டிய ஒற்றைச் சக்கிரதிரத்தில் சாரத்தியுஞ் செய்யும் குரிய பசுவானாயிருக்கக் கண்டு, அந்த திரைத்தையப் பித்தத் தொங்கிக் கொண்டே அவரிடம் நவவியாகாணம் கண்டு கற்றுப் பண்டித சிரேஷ்டராயிருந்தும், அநேக மான்களை அடியோடு பிடுக்கி ஏறித் தும் என்று சாகா வரம் பெற்றும், இன்றும் நாளையும் எஞ்ஞ இராமாயணம் படித்துக் கேட்கின்றார்களோ அவர்களோ தானும் இருந்து கேட்டுக் கொண்டு போகிறதைக் கண்ணுற்றண்டவர்களெத்தனையோ பேர் வழிகளிருந்தும், அவரை மந்திரசத்தியால் வசியப்படுத்தியும் அவருக்கு ஆலயங்களமைத்து அபிஷேகவலங்காரம் அர்ச்சனையாதினால் பூசித்து அநேக அபிஷேகங்கள் அடையப்பெற்று, வருணாச்சிரம தர்மத்தில் வருவாதிருந்து வருவார்கள், இவ்வீர்தியானை அடிமைத்தனத்தினின்றும் எவரும் விடுதலை செய்யாது கம்பர் கவியழகும் சேக்கிழார் செய்யுள் சிறப்பையும் காணக் காணத் தான் சுயராச்சியம் பெற்று சுயமரியாதையோடு சுகமாய் வாழலாகுமென்பதை எந்த நியாயத்தாலே மக்கள் பசுவோடு அறிகலம்.

நமது தூல தேசத்துள்ள பலவித அவயவப்பகுதிகள் பல்வேறு வினைகளியற்றத்தற்கு அவைகளில் அனுருதமாகுள்ள பிராண சந்தி பலவாயிராமல் ஏக்கமாகவே இருப்பது போல, சர்வ சீரத்தும் ஏக பரிபூரணமாயும் எவ்வித நாம ரூபமும் ஜட சேதத் தன்மையும் இல்லாத பதார்த்தமே சீர உபாதிக்கின் வேறுபாட்டால் வெவ்வேறும் விளங்குகாத அறிய உபரிடத்தங்களும் ஆகமங்களின் உத்தர யாகமும் உரைப்பதைச் சுய நலமேவிட்ட குதர்கள் மறைத்து அதற்கு மாறாக ஜீவ நகர பிபந்மும், ஜீவ பரண்பர பேதமும் அருவித்தியமாகவே புனதென்று, படிப்படி

(இதின் தொடர்ச்சி 15-ல் பார்க்க)

திருவல்லிக்கேணியில் யதீந்திரதாஸ் வாசகசாவை திறப்பு விழா

திரு. ஈ. வெ. ராமசாமியின் சொற்பேருக்கு

21-11-29 தேதி வியாழக்கிழமை மாலை 6 மணிக்கு சென்னை திருவல் லிக்கேணி பைகிராப்ஸ் ரோட் திரு. விஜய் துரைசாமி அய்யங்கார் வீட்டு மேல்மாடியில் யதீந்திரதாஸ் இலவச வாசகசாலை என்னும் பெயரால் பின்னாளுக்கு இலவசமாய் பல பாஷைகள் சொல்லிக்கொடுத்தல், தேசாப்பியாசம் பழக்கிக்கொடுத்தல், தூல்தூற்றல், பாரதியாரின் தேசியப் பாடல்கள் கற்றுக்கொடுத்தல் ஆகிய காரியங்கள் செயல்படுத்தக் காக ஒருந்தாபண்டிதம் கற்ப்பட்டது. அத்திருவிழாவுக்கு அநேக வாலி பர்களும் பெரிபேர்களும் வந்திருந்தார்கள். முக்கியமாக திருவாளர் கள் எம். எஸ். சுப்பிரமணிய அய்யர், மதுரை சுப்பிரமணிய அய்யர், திரு வண்ணாமலை ரா. அண்ணாமலைபிள்ளை, தென்னாடு பத்திராதிபா த. நா. நடராஜன், ஆர். சபாபதி முதலியார், ராமபத்திர சர்மா, சக்கரை சர்மா, பாஷ்யம், வேணுகோபால்பொன்னம் பலரார், குஞ்சாமி, லிங்கம், எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி மற்றும் அநேகர் வாதி ருந்தார்கள்.

தேசியகீதம் பாடியவுடன் திரு. ராமபத்திர சர்மா எழுந்த வாசக சாலையின் அவசியத்தைச் சொல்லி திரு. எம். எஸ். சுப்பிரமணிய அய்யரை தலைமை வகிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ள, திரு. சுப்பிரமணிய அய்யர் தலைமை வகித்துப் பேசியதாவது:- இன்றைய சம்பவம் மிகவும் முக்கியமானதென்றும், அதாவது தமது பழைய நண்பராகிய திரு. ஈ. வெ. ராமசாமியும் தானும் இங்கு கூடியிருப்பது பலருக்கு அநியதத்தைக் கொடுக்குமென்றும், இன்றைய துண்டுப் பிரசுரம் திருவல்லிக்கேணியில் பெருத்த பரபரப்பை உண்டாக்கிவிட்டதென்றும், அதனாலேயே இவ்வளவு பேர்கள் இங்கு கூடியிருப்பதாகக் குறுவதாகவும், திரு. ராமசாமி காகிரை விட்டு விலகி விட்டது போல் வெளிக்குத் தோன்றினாலும் அங்கு விலகவில்லை என்றும், அவரது உள்ளத்தில் காகிரைக் கொள்ளையே குடிசென்று இருப்பதாகத் தாம் கருதுவதாகவும், பாஷா விஷயங்களில் அபிப்பிராயபேதம் இருந்த போதிலும் சொந்த விஷயத்திலும் அபிப்பிராயபேதமில்லாத மற்ற விஷயங்களிலும் ஒருவருக்கொருவர் ஒன்றுமொழியில் எவ்வித ஆட்சிப்பனையும் இருக்கக்கூடாது என்றும், பாரதப்பிராரிப் பாண்டிக்குள்ளும் துரியோதனாதிக்கருக்கும் பகலெல்லாம் சண்டை நடந்தாலும், இரவில் ஒரேபந்தில் உட்கார்ந்து சாப்பிட்டு வந்ததாக ஐயமுனி பாரதம் கூறு

கின்றதென்றும், அதேபோல் இருக்கவேண்டியதே நீதி என்றும், அதற்கு உதாரணமாகவே இன்று இங்கு கூடி இருக்கின்றோம் என்றும், திரு. இராமசாமி காகிரை சில மிக்க கவலை கொண்டு உழைத்து வந்தவர் என்றும் சொல்லி, இன்று திறக்கப்படும் வாசகசாலை தேசிய விடுதலைக்கு மிகவும் முக்கியமானதால் அதை திறந்து வைக்க திரு. இராமசாமியே தகுந்தவர் என்றும் சொல்லி, திரு. இராமசாமியை வாசகசாலையிற் திறந்து வைக்கும் படி கேட்டுக்கொண்டார்.

திரு. ராமசாமி

திரு. ஈ. வெ. ராமசாமி வாசகசாலை யைத் திறந்துவைக்குமுன் நிகழ்த்திய சொற்பேருக்கு வருமாறு:-

தலைவரவர்களே! அன்புள்ள நண்பர் அவர்களே! இன்று திறப்பு விழா கொண்டாடும்படி இந்த பல பாஷை சொல்லிக்கொடுக்கும் முதலிய காரியங்கள் செய்யும் வாசகசாலையை நான் திறந்து வைக்கவேண்டும் என்று எனது பழைய நண்பர்கள் பலர் கேட்டுக்கொண்டதை நான் ஒரு பெருமையாய்க் கருதி அதை நடைமுறையே இங்கு வந்தேன். எனினும், இத்திறப்புக் கொண்டாட்டத்தை நான் நடத்துவதின் மூலம் எனக்குக் கிடைத்த பெருமையை விட நான் இங்கு வந்து எனது பழைய நண்பர்களை சந்தித்து அளவளாவ சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததே எனக்கு மிகுதியும் பெருமையுமாகக் கொடுக்கத் தக்கதாகும். இந்த விழாவிற்கு இன்னார் வந்து சொற்பொழிவாற்றுவார்கள் என்று சொன்னவுடன், யான் எவ்வித யோசனையும் செய்யாமல் உடனே வருவதாக ஒப்புக்கொண்டேன். இந்தப்படி ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்க வேண்டுமே என்கின்ற ஆசை எனக்கு வெகு நாண்டலே இருந்து வந்தது. என்னுடைய ஆசையும் அக்கிராசனார் ஆசையும் இவ்விழாவுக்கு முக்கியஸ்தர்களான திரு. வாளர்கள் ராமச்சந்திர சர்மா, மதுரை சுப்பிரமணிய அய்யர் ஆகியவர்கள் ஆசையும் ஒன்றுபட்டு வெற்றிபெற்றிருப்பதைப் பார்த்துப் போது சிங்கார ரசத்தில் உள்ள ஒரு இடம் எனக்கு ரூபகத்திற்கு ஒரு கின்றது. அதாவது, ஒரு நாயகியும் நாயகனும் தங்களுடைய ஒத்த காதலின் பெருக்கினால் ஏற்பட்ட ஊடல் பிரிவைச் சித்தமாட்டாமல் ஒருவரை ஒருவர் சமாதானம்செய்து கொள்ள ஒருவருக்கொருவர் மூந்த வெட்டத்தினால் தடைபட்டிருந்தவர் களைச் சந்திர உதயம்வந்து இன்னொருநாள் முதலில் சமாதானத்துக்கு வந்தார்

கள் என்பதை இருவர்களும் அறிய யோ மனஸ்தாபமோ விரோதமோ முடியாதபடி கூட்டிவைக்கும் இடம் ஒருக்காலமும் ஏற்படவே ஏன் ஒன்று உண்டு. அதுபோலவே படாத.

தேசத்தொண்டு வேகச்செருக்கால் எவ்வளவு அபிப்பிராய பேதமிருந் ஏற்பட்டனவெனில் பிரிந்த இருந்த தாலும் இருவர்களும் ஒன்றுபட்டே வர்களை இப்போது நாட்டில்தோன்றி திருவாளர்கள்.

இருக்கும் உண்மை விடுதலை அவா இந்தப்படி ஒன்றுபட முடியாமல் உணர்ச்சி என்னும் சந்திர உதய பொதுத் தொண்டர்கள் என்பவர்க ளானது நம்மில் யார் முதலில் சமா ளுக்குள் ஏதாவது சொந்த மனஸ்தா தானத்திற்கு முயற்சித்தார்கள் என் று சொல்ல முடியாத மாதிரியில் ழுன்று இங்கு கூடி இருக்கின்றோம். தவ்வுவென்றும் தேசத் தொண்டு இந்த சந்தர்ப்பத்தை நான் எனது தொண்டுக்கு அனுசுலமாக அதை கொண்டு செயலுத் தொண்டுசெய ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண் கின்றார்கள் என்று கருதி அப்பர்கள் டம் என்கிற ஆசையால் இவ்விழா மீது ஏற்பட்டிருக்கும் சந்தேகமும் வில் ஏதாவது அபிப்பிராயத்திற்கு அல்லது தீர்மானமுமே தல்லாமல் இடம் ஏற்பட்டி ஒழுக்காக நடை வேறில்லை என்றதான் சொல்ல பெற முடியாமல் போவதன் மூலம் வேண்டும். ஏதிரியின் கல்ல எண்ணத் அபிப்பிராய பேதத்திற்கு அதிக தில் சந்தேகமில்லாவிட்டால் வெறும் இடம் ஏற்பட்டி விடுமோ என்கின்ற அபிப்பிராய பேதத்திற்காக யாரும் எண்ணம் தோன்றிற்று. எனினும் பிரியமாட்டார்கள். சொந்த மனஸ்தா டைத்த சந்தர்ப்பத்தை நமதுவிடாமல் பழம் கொள்ள மாட்டார்கள் என் னப்படியாவது உபயோகத்துக் கொ பது உறுதி.

என்ப பார்ப்போம் என்கின்ற ஆசை ஆதலால் நாம் சுயலாபில்லாதவர் புடனும் உறுதியுடனும் எப்படியா களாயிருந்தால் நமது அபிப்பிராயம் உறு உன்னை நமதுத்தொண்டலாம் களைக் கொட்டி கலந்த ஒருவருக் கொருவர் தங்கள் தங்கள் கொள்கை

என்று வந்துவிட்டேன். நண்பர்களே! அக்கிராசனரவர்களே நான் காகிரை விட்டு விலகிவிட்ட தாதத் தோன்றினாலும்கான் உண்மை யிலேயே விலகவில்லை என்று தான் நினைத்திருப்பதாகச் சொன்னார். காகிரை நான் விடவில்லை என்பது உண்மையே ஆனால் காகிரை என்னை விட்டு விட்டது என்பதை நான் மறைக்க முயல் வில்லை, காகிரை என்பது ஒரு கூட்டம் என்கின்ற அர்த்தமானால் இப்போது காகிரை போல் கூடும் கூட்டம் என்னை சேர்த்துக் கொள்ள முடியாது. மற்றபடி காகிரை ரசனப்பது தேசிய முற்போக்கு, தேசிய விடுதலை, தேசிய சுயமரி யாதை என்றால் அது என்னை ஒருக் காமலும் விட்டுத் திருக்கமுடியவே முடியாது. நான் எங்கு சென்ருலும் அது என்னை தொடர்ந்தே தீரும். எனக்கு அந்த தைரியமும் நம்பிக்கையும் உண்டு.

நான் காகிரை விட்டு விட்டதாகத் தலைவர் நினைக்கவில்லையானாலும் அநேகர்கள் அந்தப்படியே நினை ததுக் காகிரைக்குக்கிரார்கள், பொது வாழ்வில் ஒருவருக்கு கொரு வர் எவ்வளவு அபிப்பிராய பேத முடைய கொள்கைகளை உடையவர் களாயிருந்தாலும் அவ்வயிப்பிராய த அகரது பெயரை உபயோகிப் பேத முடையவர்களின் உட்கருத் தை கவனித்து இவ்வித அபிப்பிராயம் அவர்கள் கொள்கைகளை மென் னை இதுனால் அவருக்குள்ளாயும் என்ன? எந்த சுய லத்திற் கு ஏதிர்பார்த்த இப்படி செய் கின்றார்? முன பின் தீர்த மனிதனு கிடைய நடவடிக்கை என்ன? என் னின்ற விஷயங்களைக் கவனித்துப் பார்த்து பிறகு ஒரு வித அபிப்பிராயம் கொள்ளுவதானால் உண்மை யான தெண்டார்களுக்குள் அபிப் பாயபேதம் காரணமாக பிரிவினை

நண்பர்களே! யதீந்திர தாஸ் பெயராலுன்றைய வாசகசாலையிற் கப்படுவதை நான் பாராட்டுகின்றேன். ஆனால், இதன் மூலம் நாம் அவருக்கு பெருமையும் மரியாதையும் செய்கின் றோம் என்று கருதினால் இப்பாராட் டத்திற்கு அர்த்தமே இல்லை; அல் லது இவ்வாசகசாலையில் அவரது பதத்தை வைத்து அதற்கு தேக்காய் பழை உடைத்து கற்பூரம் கொளுத்தி வைத்து கும்பிடுவதென்றால் அது மிகவும் மூடத்தனம் என்று தான் சொ ள்லவேண்டும். ஆனால் மற்றொன்றைச் செய் வது? அறிவுடைமை யானது என்று கேட்பீர்களானால் அவர் விட்டுப்போ ன வேலையைச் செய்வதும் அவரது தியாகத்தையும் கொள்கைகளையும் பின்பற்ற அடிக்கடி. ரூபகப்படுத் ததும் தான். திடீரத்தில் அபிப் பிராயபேதமிருக்கலாம். வாசகசாலைகள் இப்போது எவ் னை அதிகமாக ஏற்பட்டிக்கொண்டு வருவதானது நமது கேட்டின் அறிவு களார்க்கு அறிதறி என்மே கருது கின்றேன். கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்பாக நமது காட்டில் வாசகசாலை க்க் அதிகம் இல்லை. வாரணம் என் னவென்றால், அப்போது மக்களுக்கு எழுத்து வாசனை கிடையாது. ஆனால், இப்போது அதிகம் மக்கள் படித்திருப்பதால் இன்னும் அதிக

தேவாப்பியாசம்
தேவாப்பியாசமும் இந்த வாகச
சாஸ்திரத்தில் எடுத்துக் கொடுக்கப்படு
வன்று சொல்லப்பட்டது. இதுவும்
நல்லகாரியம் தான். ஆனால் தேவா
ப்பியாசத்தின் மட்டியத்தை இங்கு
தெளிவுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டும்
எனெனில் தேவாப்பியாசம் என்பது
போர் வீரர்களுடன் சண்டைசெய்த
தேசத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கு என்
ருல் இது உதவாது. என்னென்றால்
இப்போது நமது நாட்டை ஆளுகிற
வர்களு ஒரு பீ. கி. குண்டி மூலம்
20-மைல் தூரத்தில் உள்ள னைசை
தாளக்க முடியும்படியானவர்களுக்கு
ஒரு வெடி குண்டின் மூலம் ஒரு
பெரிய பட்டணத்தை சாம்பலாக
முடியும்படி யானவர்களுக்கும், ஒரு
துப்பாக்கி புனைவின் மூலம்
பதினாயிர மணக்கண மக்களை
கொன்றுவிட முடியும்படியானவர்க
ளுடாய் இருக்கின்றார்கள். இங்
மேலும் மேலும் இது விவரத்தில்
சுற்புதங்களையொன்றுபிடித்துக்கொண்
டிருக்கின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட
வர்களுடன் சண்டைசெய்த நாமெ
றுமதேசபலத்தை எவ்வளவுநம்பு

திக் கொண்டாலும் இரத்த என்ன பயன்வினையும்? மெது தேசப்பியாசத் தால் ஒரு வானையை தூக்கி மூன்று பர்லாங்கு தூக்கி வீசி ஏறியும்படி செய்துகொண்டாலும் பாக்கி 19 மயில் 5 பர்லாங்குக்கு காம் என்ன செய்ய முடியும்? ஆதலால் புத்த வீரர்களுடன் போர்புரிவதற்கு என்று ஒரு துணை அர்த்தமற்ற தாகும். ஆனால் மனிதனுக்கு தேசப்பியாசத் தால் சீராகவும் ஏற்படும். மன உறுதி ஏற்படும். ஊக்கம் முயற்சி முதலியவைகள் ஏற்படும் என்கின்ற டட்டி யத்தில் அது பயிலப்பட வேண்டியதே யாகும். அன்றியும் மேல்கண்ட அநிசய பலம் பொருந்திய ஆட்சியின் கொடுமையை ஒழிக்க மக்களுக்கு சுயமரியாதை உணர்ச்சியை ஊட்டி எவ்வித தியாகத்திற்கும் தயாராகும் படியான உபதேசங்களைச் செய்ய ஊர் ஊராய்ச் சுற்றவும், மன உறுதி யும் தன்மைப்பிக்கவும் கொள்ளவும் தேச பலம் அகதியமானதே. உதா ரணமாக, நூற்றுக்கணக்கான நாள் பட்டினி கிடக்கவும், ஹெயிலில் கஷ்டப்படவும், வேலை செய்யவும் உதவும். மது தேசத்தொண்டர்கள் ஸ்ரே சருக்கு முன்னுதவி கருப்பில் பிர யானம் செய்ய சீர்தத்தில் பல மில்லி. ஸ்கப்பெட்டியைக்கூட தூக்க முடிவதில்லை. ஒரு வேளை சாப்பாடு சத்த நோமாய்விட்டால் பிறகு அந்த பக்கமே போவதில்லை. ஒரு அரை பர்லாங்கு கூட நடக்க முடியாது. ஆனால், கால அட்டவணைப்படி வேலை செய்ததால் சொல்லிக் கொள்ளுகின்றார்கள். 6 மணிக்கு எழுந்திருப்பது, 6-30 மணிக்கு பஸ்கி எழுப்பது, 7 மணிக்கு நடப்பது, 7-30 மணிக்கு தண்டாக் எழுப்பது, 8 மணிக்கு காப்பி சாப்பிடுவது மணிக்கு பிரசங்கம் என்று அட்டவணை போட்டுக் கொள்வார்கள். இவர்களுடைய அட்டவணை பஸ்கியானது ஒரு பர்லாங்கு நடக்க முடியவில்லையானால் இந்தப் பஸ்கியும் தண்டாலும் வெள்ளைக் காரனிடம் என்ன செய்ய முடியும் என்பதை யோசித்துப்பாருங்கள். ஆதலால் தேசப்பியாசமானது சீராகவும் பர்லாங்கு உழைப்பதற்கும் மனே திடத்திற்கும் என்னிடம் உதவியத்தின் மீது செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுகின்றேன்.

பாரதி பாடல்

பாரதியா பாட்டுகளில் பல மன உற்சாகத்தையும் சுயமரியாதை உணர்ச்சியையும் முற்போக்கான கருத்துக்களையும் கொண்டதாகும். ஆதலால் அவைகளைப் படிப்பது மிக்க ஈண்மையாகும். அன்றியும் ஒரு கொள்ளையை பாட்டு மூலமாக பதிய வைப்பது ஈண்மையானதாகும். நன்றாய் ரூபகத்தில் இருக்கும்படி நூப்புவதன் இல்லாத காலத்தில் பல பண்டிதர்கள் இருந்ததற்குக் காரணம் பாட்டு மூலையேயாகும். எனக்குக்கூட 41 வருடங்களுக்கு முன் திண்ணைப்பள்ளிக்கூடத்தில் படித்த கோலாட்டப்பாட்டு இன்னும் ரூபகமிருக்கின்றது. அப்பாட்டில் ஒரு வார்த்தை ரூபகத்திற்கு வந்தால்

தென்மாவட்டில்

சுயமரியாதை

இயக்கமும்

வைதீகர்களின் நெக்கமும்

(அ.சோமசுந்தரம் எழுதுவது)

இவ்வூரில் சமீப காலமாய் மக்களுக்கிடையே பெரியதோர் பாபரப் பேர்ப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் இங்கு வைக்கம் வீரர் வாசகசாலை தோன்றி அதனால் இடைவிடாது செய்துவரும் சுயமரியாதைப் பிரசாரங்களும் திருமணங்களுமேயாகும். இதனால் தன்

முன் உன்னதையும் பின் உன்னதையும் தானாக இழுத்துக்கொண்டுவந்து விடும். ஆதலால் பாட்டு படித்து ரூபகத்தில் வைக்கும் முறை மிகவும் நல்லதானும்.

ஆகவே, இந்தியா தி சுாரியங்கள் கொண்ட இந்த வாசகசாலையை தேச முன்னேற்றத்தைக் கருதி இன்று ஆரம்பித்தது மிகவும் பாராட்டத்தக்கதென்றும், இதை நான் இருந்த கட்டத் தட்டிச் சர்ப்பவும் எனக்கு பெரு மகிழ்ச்சியையும் பெருமைமையும் கொடுக்கக்கூடியது என்றும் கொள்வதோடு, வாசகசாலையை ஏற்படுத்தியவர்களுக்கு நன்றி யறிவினை தெரிவிப்பதாகவும் சொல்லி வாசக சாலையைத் திறந்துவைத்ததாக வெளிப்படுத்தி அமர்த்தார். பிறகு திருவாளர் கந்தஞ்சை த.நா. நடராஜன் அவர்கள் வாலிபர்களுக்கு ஊக்கம் உண்டாகும் படியும் சமூக வித்தியாசத்தை ஒழிக்கும்படியும் சில வார்த்தைகள் சொல்லி சுயநலத் தலைவர்களை நம்பி மோசம் போடக்கூடாதென்று சொன்னார். திரு. வேணுகோபால் அவர்களும் இக்காலையையுடைய ஒட்டிசிலுபுராணப் பாட்டுகள் எடுத்துச் சொல்லி அர்த்தம் செய்தார். திரு. பாலையம் தலைவர்கள் என்பவர்களின் புரட்டு களைப்பற்றி சில வார்த்தை சொல்லி சென்னையில் காங்கிரசுக்கு யோக்கிய மானதலைவர் இல்லை என்று சொன்னார். பிறகு திரு. மதுரைசுப்பிரமணிய ஐயர் வாசகசாலையின் கருத்துக் களைவிவரித்துச்சொன்னார். பிறகு திரு. வண்ணாசல திரு. நா. அண்ணாமலை பின்னை சுயராச்சியம் பெற்றால் சட்டம் செய்து சமூக கொடுமைகளை நிவர்த்திசெய்து கொள்ளலாம் என்று பேசினார். பிறகு அக்கிராசனர் இன்று எல்லோரும் கூடியதையும், ஒரே டட்டி யத்தின் மீதே எல்லோரும் பாடுபடுகின்றோம் என்பது எல்லோருடைய சொற்பொழிவிலிருந்தும் தெளிந்ததென்றும், அடிக்கடி இறந்தப்படி நடக்க வேண்டும் என்றும் வாசகசாலை கொள்ளுகள் போற்றத் தக்கதென்றும் சொன்னார்.

கடைசியாக திரு. ராமச்சந்திர சர்மா அவர்கள் எல்லோருக்கும் அந்நோபசாரம் சொல்லி 8 மணிக்கு கூட்டம் இனிது முடிவுற்றது.

என் பிழைப்புக்கு ஆபத்தானவாவிட்டதை உணர்ந்த பார்ப்பனர்கள் தங்கள் தாசர்களாகிய சில வைதீகப் பிழைக்களைத் தவிர்த்துவிட்ட அதைக் கேட்ட அவைகளைத் தாசர் பயந்து கடுக்கி சுயமரியாதையை இவ்வூரில் பரவவிடாது செய்துவிட்ட வேண்டுமென்று கருதிக்கூட்டம் கூட்டி வரும் தீர்மானங்கள் செய்ததும் ஆகிய வேலைகளில் தலைப்பட்டுக் கின்றனர். இவர்கள் கூட்டம்போயி வராதப்பற்றியும் தீர்மானங்கள் செய்கதைப்பற்றியும் யாருக்கும் கவலை இல்லை. ஆனால் பொது அறிவுடைய மக்கள் என்னி நகையாடும்படி தீர்மானம் செய்துகொண்டு இப்பொழுது தலைமைத் தொங்கவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களென்பது தான் நமக்குப் பரிதாபமாக விருக்கிறது. ஆதலால் உண்மையில் ஒரு கூட்டம் கூடி கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி யிருக்கிறார்கள்.

முதலாவது - சுயமரியாதை இயக்கத்தை காம் ஏற்றுக்கொள்வதென்கூடாது. மீறி ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் காராம் பசவைக்கொன்ற பாபத்திற்கு ஆனாவார்களாக. (கேட்டகம் கேட்டகம்)

இரண்டாவது - சுயமரியாதை முறையில் நடப்பெறும் சுபாசுப காரியங்களில் தலைவிடுவோர்களை தங்கள் ஜாதியினின்றும் விலக்கி வைப்பது.

மூன்றாவது - இவ்வூர் வாசகசாலைக்குப் போய்ப் படிப்பவர்களுக்கு அப ராதம் விதிப்பது.

அந்தோ! இத்தகைய முடமதி பெற்ற மக்கள் நம் கண்முன்பும் பாடி உள்ளம் வாடுகிறது. இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் இத்தகைய உருவங்கள் நமது பூமி யில் நடமாடுவது தமிழ்த்தாயின் துரப்பாக்கியமேயாகும். வாசகசாலைக்குச் சென்று படிப்பவர்களுக்கு அப ராதம் விதிப்பதென்றால் இவ்வாதிடக் கொடுமையானதும் மக்களை மடைய ரென்று நினைப்பதமான தீர்மானம் வேறுண்டோ? கல்கியைப் பரப்பு வதற்காக நகரங்கள் முதல் குக்கிராமங்கள் வரையிலும் காருண்யகவான் மெண்டாராலும், பச்சையப்ப முதலியாரவர்களாலும், ராஜா சர் அண்ணாமலை செட்டியாரவர்களாலும், இன்னும் அநேக தர்மசிகந்திரபுடைய தலைவர்களாலும் கல்வியின் பயனைக் கருதி கோடிக்கணக்கான பொருள்களைச் செலவுசெய்துணைக்கற்ற கலாசாலைகளையும் பக்கினைக் கழகங்களையும் நிறுவி மக்களை மக்களாகச் செய்துவரும் இந்நாளில் இந்தக் குக்கிரகங்கள் செய்த தீர்மானத்திற்குப் பொருளுண்டா? என் பதை அறிஞர்கள் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டுகிறோம்.

நிந்த: சுயமரியாதையின் உண்மையான நோக்கங்களை உணர்ந்து அதில் ஈடுபடும் மக்களைத் தடுக்க இவ்வை திக் சபையார்க்கு என்ன உரிமை புண்டு? பண்டைய வழக்கம் பண்டைய வழக்கம் என்று குருட்டுத்தனமாக உளிக்கொண்டு முன்னேறும்

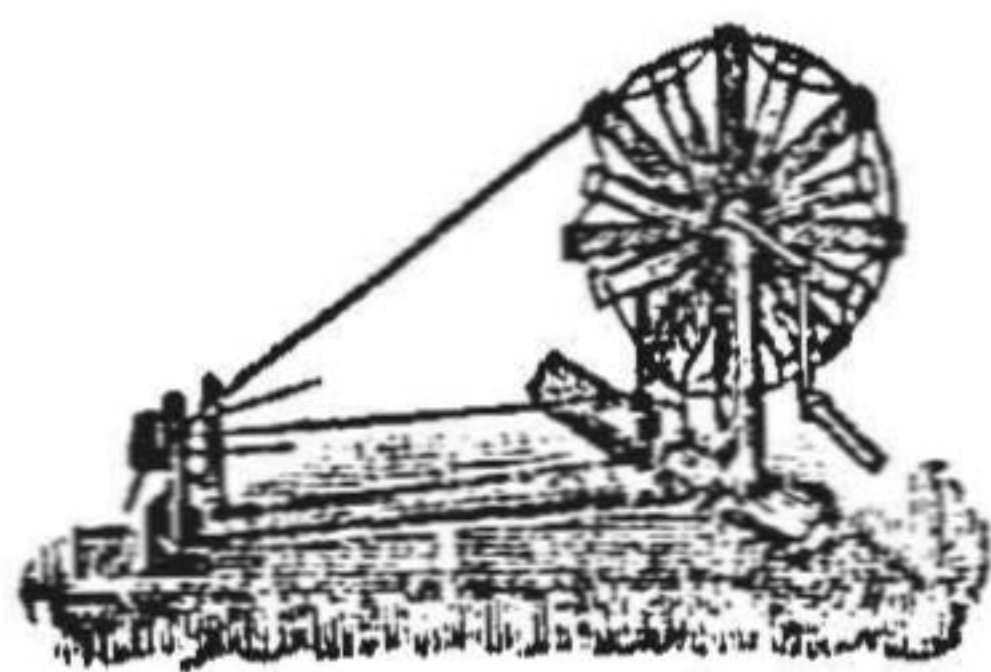
மக்களைப் பிண்ணெழுப்பது அறிவுடையவர்களுமாவென்று சொல்கிறோம்.

தன் மதிப்பைக்காக்க வையாறியாமல் கிழிச்சுப் பஞ்சும்கத்தையும் காய்த்ததருப்பையையும் காசித்தருவி பாமர்களை சுருட்டித் தப்பிப் பொருள் பத்தித்துண்டும் புரோசித்தக்கூட்டத் தீர்து வக்காலத்து வாங்கிப்பேசும் ஒரு சில வைதீக மூட்டைகளின் பித்தோக்கான புத்தியையும் தீர்மானத்தையும் நினைக்க நினைக்க விடா நகைப்பையும் கருத்தத்தையும் உண்டாக்குகிறது. சுயமரியாதையின் உணர்ச்சியும் எழுச்சியும் ததும்பும் இக்கால வீர இளைஞர்களிடம் இந்த வைதீகப் பித்தலாட்டங்கள் பலிக்கா தென்பதை சுயநலப்புலிகள் உணர்வார்களாக. ஏ! வைதீகர்களே!! நீங்கள் செய்த தீர்மானம் உங்களை இழிவுபடுத்திவருகின்றதென்பதை இனி யாவது உணர்ந்து உங்கள் புத்தியையும் தீர்மானத்தையும் மாற்றிக் கொள்வீர்களாக!

ஒ! தந்தியகாட்டில் உதையும் எம தருமைச் சகோதரர்களே!! நந்தாய் காட்டில் ஒரு சில வைதீகர்கள் செய்துவரும் இத்தகைய தீர்மானங்க ளால் உங்கள் மனம் ஆற்றெழுந்து தயமுமென்பதை நான் உங்களுக்கு அறிவோம். என் செய்தது? பார்ப்பனீ யத்திலும் முடப்பழக்க வழக்கங்களிலும் சுயநல கேட்டையிலும் முழு கிப்போன வைதீகப் பித்தர்களின் அறிவு சலபத்தில் எல்லாழிப்பாட தென்பதை நீங்கள் மறந்துவிட்டாட் டீர்கள். ஆகவே! அவர்கள் இதனி றும் கொடுமையான பல தீர்மானங் களைச் செய்தபோதிலும் அஞ்சந். வாலிபர்களாலேயே சமூகமும் தேச மும் முன்னேற்றமடைய வேண்டிய திருக்கிற தென்பதை சுயமரியாதை உணர்ச்சியுள்ள நீங்கள் அறிவீர்கள். ஆகவே, எத்தகைய இடைபுறுகள் நேரினும் காம் அவைகளை உதைத் துத்தள்ளி வீரத்துடன் முனைந்து நிற்கவேண்டும். வைதீகர்கள் வாயால் உச்சலிட்டுக் கொண்டிருப் பார்களையென்றி அவர்களால் ஒருபய னுமில்லை. உங்களுக்காகவே இங்கு வைக்கம் வீரர் வாசகசாலை தோன்றி தீவிரமாகப் பிரசாரம் செய்து எதிரி களை முறியடித்து வருகிறது. இன்னும் உங்களுடைய கற்றெண்டுகளை யும் ஏற்றுச்சலியர ஊக்கத்துடன் வேலை செய்யச் சாத்திருக்கிறது. ஆதலால் எதைப்பார்த்த வாலிப இளஞ்சிங்கங்களே! நமது பூயக்கத் தை மென்மேலும் அபிச்சுத்தி செய்து, மது கொண்களைத் தனா விடாது எத்தகைய காரியங்களிலும் சுயமரியாதை மணமாகவே பரிமளிக் கும்படி செய்ய முன்வரவேண்டும் என்பதை எமது தருமைச் சகோ தரர்களுக்குத் தாழ்ப்பயுடன் தெரி வித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

வியாபரத்திற்குமுது

— விளம்பரம் செய்தல்

“அனைத்தயிர் ஒன்றென்பதெண்ணி
அரும்பரி யெயர்க்கும் ஆற்றி
மனத்தனே பேதாபேதம்
வஞ்சம் பொய் எனவு ஞாந
கிணத்தையும் தவிர்ப்பாயாகில்
செய்தவம் வேறென் னுண்டோ?
உணக்கிது உறுதியான
உபதேசம் ஆகும்தானே”

குடி அரங்க

சென்னை 1929 டிசம்பர் 1௨

இந்திய
ராஜாக்களும்
மடாதிபதிகளும்

சென்ற வாரத்திற்கு முந்திய வாரத்தில் “இந்திய கடவுள் கள்” என்பதை தலைநகர்ப் பெயராகக் கொண்டு ஒரு தலை யங்கம் எழுதி இருந்தோம். அதா வது, இந்தியாவில் உள்ள பத்னா பிரக் கணக்கான கோயில்களில் ஒன்றாகிய திருப்பதி கோயில் என்கின்ற ஒரு கோயிலுக்கு மாத்திரம் வருடம் ஒன்றுக்கு 20 லட்ச ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட வரும்படி உண்டென்றும், இந்த வருமானம் பெரிதும் யாத்திரைக்காரர்களால், அதாவது, இமயமலைமுதல் கன்னியாகுமரி வரையிலிருந்து செல்வுசெய்து வரும் யாத்திரைக்காரர்களால் காணிக்கையாகவும், வேண்டு தலை என்னும் பெயரால் தங்கம் வெள்ளி ரத்தினங்கள் ஆகிய நகைகள் முதலிய அரும் பொருள்களாகவும் மற்றும் பல்வாறாய் கொடுக்கப்படு கின்றதென்றும், மேலும் திருப பதி என்கிற இந்த ஒரு தேவஸ் தானத்திற்கு மாத்திரம் கட்டிடம், நகை, வாகனம், சாமான், பூமி ஆகியவையெல்லாம் ஏழு கோடி ரூபாய்க்கு மேற்பட்டும் மதிப்பிடக்கூடிய சொத்துக்கள் முடக்கமாய் இருக்கின்ற தென் டும், இவ்வகளால் மொத்தத்தில் கிட்டத்தட்ட ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒருகோடி ரூபாய் போல் திருப் பதி வெங்கிடாசலபுர் சாமியால் மாத்திரம் ஏழை இந்தியதேசப் பணம் வீணாகின்ற தென்றும்,

இன்னும் இதுபோல் இந்தியா வில் எத்தனையோ கடவுள்களும், புண்ணியஸ்தலங்களும் இருக்கின்றனவென்றும்; அவைகளுக்கும் இது போலவே சரவு செல்வு கணக்குகள் போட்டுப் பார்த்தால் மேற்கொண்டும் இது துடன் இனி, எத்தனையோ கோடி ரூபாய்ளாகும் என்றும்; அதாவது இப்பொழுது நாம் கொடுமையான அரசாங்கம் என்று சொல்லும் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார் நம்மிடம் "மிகக் கொடுமையாய்" வருவதற்கும் விரிவை விட குறையாத தொகையாகும் என்றும்; ஆகவே, இந்தியாக்கின் தரித்திரத்தையும் கல்வி பகுத்தறிவு, தொழில் திறம், ஆராய்ச்சி ஆகியவைகள் இல்லாமையையும், அடிமைத் தனத்தையும் ஒழிக்க வேண்டுமானால், முதலாவது இவ்விதக் கடவுள்களும் புண்ணியஸ்தலங்களும் பூசும்பத்தின் மூலமோ, புயல் காற்றின் மூலமோ, சமுத்திரம் பொங்கி வருதல், மண் மாரி, கல்மாரி, பேரிடி, எரிமலைக் கொந்தளிப்பு, இவைகள் மூலமோ, அடியோடு அழிந்து பாழாகி மண்மூடிப்போனிலாழிய வேறு மார்க்கங்களில் சாப்பதையும் பொருள்பட எழுதி இருந்தோம்.

ஆனால், அந்த வியாசம் எழுதி எழுதுகோலை கீழேவைக்கும் முன்னரேயே, வியாசம் எழுதிய எழுத்துக்களின் இங்கியின் நாம் புலர்வதற்குள்ளாகவே, இந்திய மடாதிபதிகள் அரசர்கள் என்னும் தலைப்புப் பெயர்கொடுத்து ஒரு தலையங்கம் எழுத நேர்ந்ததற்கு நாம் மிகவும் வருந்துகின்றோம். எக்கனே? திருப்பதிக் கடவுளுக்கு அடுத்தபடியாக திருவாங்கூர் அரசாங்கம் என்பது பற்றியும், சாங்கராச்சாரிகள் என்பதுபற்றியும் நாம் எழுதநேர்ந்ததால் திருவாங்கூர் அரசாங்கம் என்பது சுதேச சமஸ்தானங்கள் என்று இந்திய அரசர்களால் ஆளப்படும் தேசங்களில் இது ஒரு நடுத்தர அரசாங்கமாகும். இந்த அரசாங்கத்தின் எல்லை சென்னை மாகாண ஜில்லாக்களில், தூண்டு ஜில்லாக்களுக்கு அதாவது சேலம், கோயமுத்தூர் ஜில்லாக்களுக்கு சமணமானதாக இருக்கும். இதன் சனத்தொகை சுமார் நூற்பது லட்சமாகும். இதன் பரப்பு 7500 சதுரமைல் களாகும். இந்த நூற்பது லட்சம் சனத்தொகையில் ஏறக்குறைய சரீர்பகுதி சனங்கள், அதாவது இருபது லட்சம் பேர்கள் இருந்துள்ள அல்லாதவர்க

ளான கிறிஸ்தவர்களும், மசமசி பெற்றறலும், எந்த வியாசத்தில் எவ்வளவு லாபம் அடைந்தாலும், அதைப்பற்றி சிறிதும் கவலை இல்லாமல் பார்ப்பனர் என்கின்ற பேருக்குமாதிரம் தினம் இரண்டு வேளை கோயிலிலும், ஊட்டுப்பரை என்னும் சாப்பாட்டு சத்திரங்களிலும் தாராளமாகும் நிரந்தரமாகும் சாப்பாடு போடப்பட்டுவருகின்றது. இது நிற்க; மற்றப்படி "பண்டிகை நாட்களிலும்; "புண்ணியநாள்" என், "கிரதநாள்" என்பவைகளிலும் சிரார்த்த நாள்களிலும் மிகுதியும் விசேஷமான சாப்பாடும், தவிர பணமும் கால், அரை, ஒன்று என்பதாக தட்சணையும் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. இதுதவிர, மாதம்தவறாமல் உற்சவங்களுக்கும் இப்படிப் நடக்கின்றது இவைகள் தவிர அந்த நாட்டுபார்ப்பனல்லாத உயர்ந்த ஜாதிர்பெண்கள் என்பவர்கள் பாபனர்களை புணருவது மோட்ச சாதனம் என்றும் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதைத் தவிர ஆறு 17 லட்ச ரூ. தொகையானது வருஷத்திற்கு ஒரு முறை ஜபம் என்னும் பெயரால் சுமார் எட்டு லட்ச ரூ.ய் செலவில் ஒரு சடங்கும் கொண்டாடப்படுகின்றது. இச்சடங்கானது 56 நாளைக்குத் தொடர்ச்சியாய் நடத்தப்படுவதாகும். இந்த ஜபத்தியாறு நாளைக்கும் சுமார் பதினாயிரம் பார்ப்பனர்கட்கு வரைமுன்று வேளை உணவுகளும், ஒவ்வொரு வேளைக் டத்திலிருந்தும் வரி வருவீத்து கும் பத்த இருபது வகை காய் ஒரு 'ஜாதி'க்கு மாதிரம் அது கறிகளுடனும் 5, 6-வகை பலவும் அநேகமாக வரி கொடுக்கக் காரகளுடனும் 2 3 வகைபாயா உடாத ஜாதியும், கஷ்டப்ப சங்களுடனும், 2, 3 வகை அப்டாமல் பிறர் உழைப்பில் பளங்களுடனும் விருந்துகள் தேகம் நோகாமல் வாழ்கின்ற நடக்கும். இவ்விருந்து செய்வ ஜாதியும், தங்களைத் தவிர மற்ற தற்காக சமையல் காரர்கள் மா மக்கள் எல்லாம் கீழ்ஜாதி, இழித்திரம் தினம் ஆள் ஒன்றுக்கு குலத்தவர்கள், தங்களது வைப் இரண்டு, மூன்று ரூபா கூலியில் பாட்டி மக்களாய் இருக்கத்த 600,700 பேர்கள் அமர்த்தப்படுகின்றவர்கள் என்று கருதிக் வார்டன், தவிரவும் மேற்கண்டபதி கொண்டிருக்கும் ஜாதியுமாகிய நையாயிரம் பேர்களுக்கும் தினம் பார்ப்பனர்களுக்கே போய்ச் இவ்விதவிருந்தளிப்பதுடன் நபர் கேடுகின்றது என்றால், அந்த ஒன்றுக்கு நாலாறு எட்டாறு ராச்சியத்தின் நீதிக்கும் புத்திக் ஒரு ரூபாய் வீதம் தட்சணையும் கும் வேறு எதை ஒப்பிடுவது கொடுப்பார்கள், மற்றும் ஆயிரக் என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை. கணக்கான பார்ப்பனல்லாதார் அந்த ராச்சியத்தில் உள்ளபார்ப் குழந்தைகளை உடன் கூட்டிக் பணர்கள் எத்தனைபேர்களானு கொண்டு போய் அவைகளையும் லும்; மற்றும் வெளிநாட்டிலிரு பார்ப்பணப் பிள்ளைகள் என்று ந்து அந்நாட்டுக்குச் சென்று குடி காட்டி அவைகளுக்கும் தட்சணை வாங்கிக் கொள்ளுவார்கள். யேறும்பார்ப்பனர்கள் எத்தனை அன்றியும் தூர தேசங்களில் தனை பேருக்கும் ஆண் பெண் இருந்த வரும் பதினாயிரக் கண குழந்தை குட்டிகள் சகிதம் க்கான நம்பூதிரி பார்ப்பனர்களு அவர்கள் எந்த வேலையில் எவ்வக் கு போக வர பிரயாணச் சவு சம்பாதித்தாலும், எந்த உத் செலவும் சாப்பாடு தட்சணையும் தியோகத்தில் எவ்வளவுசம்பளம் கொடுத்து ஆள் ஒன்றுக்கு ஒவ்

வொரு கட்டில் மெத்தை இரண்டு தலையணை சால்வை நான்கு நான்கு ஜோடி வேஷ்டிகள் முதலியவைகளும் கொடுப்பார்கள். மற்றும் இவைபோன்ற பல செலவுகளுக்காக மேற்கண்ட எட்டு லட்ச ரூபாயும் 56 நாள் களில் பஞ்ச பஞ்சாயத் பற்றா செலவாகிவிடும்.

இப்படி செலவு செய்து தரப்பட்ட பணம் இந்த முறை ஜபமனது எதற்காக என்றால், சுமார் 200 வருஷத்திற்கு முன் இருந்த ஒரு ராஜா அந்தாட்டில் செய்தவதோ ஒரு சிற்றரசர்கள் யுத்தத்தில் சில பார்ப்பனர்கள் இறந்து போனதால், அந்தப் பரவம் தீர்ந்து தங்களுக்கு சந்தி விர்த்தியாவதற்கு பிராயச்சித்தமாக இப்படி இந்த இருநூறு ஆண்டுகளாக ஆறு வருஷத்திற்கு ஒரு முறை எட்டு லட்ச ரூபாய் (அதாவது அந்த பார்ப்பனர்களின் குடும்பத்திற்கு போய்ச் செரும்படி) செலவு செய்து முறைஜபம் செய்து பட்டு வருகின்றது. இந்த மாதிரியான முட்டாள்தனமான கொள்கைகள் உடையவர்களாகிய இந்த அரசர்களால் இந்தியா ஆளப்பட்டுவந்திருந்ததினால் தான், இன்றைய தினம் இந்தியா ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களாக அந்நிய நாட்டு நன்மையின் பொருட்டு அன்னியர்களால் ஆளப்படுவதில் ஏதாவது ஆச்சரியமிருக்க முடியுமா என்று கேட்கின்றோம். நிற்க இந்தப்படி ஆறு ஆறு வருஷத்திற்கு ஒரு முறை எட்டு லட்ச ரூபாய் செலவு செய்து முறை ஜப பிராயச்சித்தம் செய்து வந்தும், அந்த ராஜாங்கத்திற்கு சந்தி இல்லாமல் அடிக்கடி சுவீகாரம் செய்து தான் பிள்ளைகள் உண்டாக்கப்பட்டம் கட்டி ஆளப்பட்டு வருகின்றது. இதை அந்தராஜியத்திலுள்ள ஒவ்வொரு ராஜாங்களும் கண்டு வந்திருந்தும், இம்மாதிரியான முட நம்பிக்கை இவர்களைவிட்டுப் போகவில்லையானால், இவர்கள் ஒரு நாட்டை ஆள யோக்கியதை உடையவர்களா என்று கேட்கின்றோம். நமது இந்த கடவுள்களைவிட இந்த ராஜாக்களால் இந்திய நாட்டு செல்வங்கள் இம்மாதிரி மத்தின் பேராலும் சடக்கின் பேராலும் வருஷம் வருஷம் பலகோடிக்கணக்கான ரூபாய்களாக பாழ்ப்படுத்தப்பெறுகின்றன.

திருவாங்கூர் இராஜாங்கம் வருஷம் வருஷம் இந்தப்படி இவ்வளவு லட்ச ரூபாய்கள் மத சம்பந்தமாகவும், சடங்கு சம்பந்தமாகவும் செலவு செய்துவந்தும்,

மாகவும் செலவு செய்துவந்தும், இன்றைய தினம் தோட்டத்தில் பகுதி கிணறு என்பதுபோல் அந்த ராஜாங்கத்தில் உள்ள மக்களில் அரைவாசிப்பேர் கிறிஸ்தவர்களும் மகமதியர்களாக இருக்கவும், மீதியிலும் அரையே அரைக்கால் வாசிப்பேர் "சண்டாளர்" அதாவது, நிழல் கூட மேல்படக்கூடாதவர்களாக இருக்கவும், ஆன நிலையில் இருக்கின்றதென்றால் இந்த மதமும் சடங்கும் ஒரு காதலந்த ஊசிக்காவது உபயோகப்பட்டிருக்கின்றதா என்று தான் கேட்கின்றோம். கடந்த ஒரு ஆயிர வருஷகாலமும் இந்தியாவின் மற்பாசுமும் சதேச அரசர்களால் ஆளப்படும் சுயராஜ்ய தேசமாய், ராமராஜ்ய தேசமாய் இருந்திருக்குமானால்: இந்தியாவில் உள்ள மலைகள் எல்லாம் உடைக்கப்பட்டு கோயில்களாகவும் பாறைகள் எல்லாம் உடைக்கப்பட்டு சாமிசாலைகளாகவும், சொத்துக்கள் எல்லாம் அந்த சாமிசாலைகளில் எழுதிவைக்கப்பட்ட மானியங்களாகவும், பெண்களில் அரை வாசிப்பேருக்கு மேலாக அந்தசாமிக்கு பொட்டுக்கட்டி விடப்பட்டு தாசிகளாகவும், மற்றும் அரைவாசிப்பேர் பார்ப்பனர்களை புணர்ந்தால் மோட்சம் என்று கருதிக்கொண்டிருக்கின்றவர்களாகவும், இருப்பதோடு இன்றைய தினம் காப்பிக்கடையிலவசில் கிண்ணக்கழுவும் பார்ப்பனர் முதல் தாசித் தெருவில் தரகக்கடைவைத்திருக்கும் பார்ப்பனாவரை ஒருவர் தவறாமல் ரிஷிகளாகவும், முனிவர்களாகவும் சம்மந்தச்சாரிகளாகவும், மடாதிபதிகளாகவும், ஜீபர்களாகவும், குல குருக்களாகவும், மகந்தர்களாகவும் இருந்திருப்பதோடு பார்ப்பனர் தலை மந்தர்கள் எல்லாம் அந்த பார்ப்பனர்களுக்கு தொண்டு செய்துகொண்டு அவர்கள் எச்சிலையில் மீதிவிட்டதை பொருக்கி சாப்பிட்டுக்கொண்டும், அவர்கள் கட்டி கிழிந்து தெருவில் எறிந்துவிட்ட கந்தைகளை கட்டிக்கொண்டு பார்ப்பனர்கள் வீட்டு வாயில்களில் மேல்வேஷ்டி இல்லாமல் முழக்காலுக்குக்கிழாக துணி தொங்க மல் சுருட்டி கட்டிக்கொண்டு இடது கையை மடக்கி வலது கச்சத்தில் வைத்து, வலதுகையால் வாயைப் பொத்தி நின்றுகொண்டிருக்க வேண்டி இருக்குமா? அல்லவா என்பதை இன்றைய தினம் திருவாங்கூரைப் பார்த்த எந்த தேசிய வாதியாவது மதத்தை சாப்பாற்ற தகம் கிடக்கும் மிதவாதியாவது, சடங்குகளாற்றியவராவது, ஆன்மீக வாதியாவது ஆட்சேபத்தையும், அக்கிரமத்தையும், பிக்கமுன் வரக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொண்டும், இந்த ஹிந்துபதவத துறையில் உலகமே கிஞ்ஞான சாஸ்திர ஆட்டிலில் இருக்கும்போது நமது நாட்டை இம்மாதிரி சடவுக்களும் சுயராஜ்ய அரசர்களும் பாழாக்குகின்றதென்பதையும் இழிவுபடுத்துவதையும் பற்றியும் ஒருவருக்காவது வியற்பற்றியிருப்பவரில்லை, நெருங்கிய உணர்ச்சியோ தேசிய சுயமரியாதையோ கடுகளவாவது இருக்கின்றதா என்று கேட்கின்றோம். தேசியம் தேசியம் என்று கடந்த ஐம்பது வருடகாலமாய் அடிபட்ட நாய்கள் தங்கள் வீட்டுவாசற்படியில் நின்று கொண்டு குரைப்பது போல் நாம் எல்லோரும் தான் குரைத்து வருகின்றோம், சந்த பொந்துகளில் எல்லாம் தேசிய உணர்ச்சியை ஊட்ட வேண்டுமென்று வானத்திற்கும் பூமிக்குமாகத் துள்ளித் துள்ளி குதித்து நமது தேசிய வீரத்தை காட்டுகின்றோம். பூண சுயேச்சை வேண்டுமென்கின்றோம். எப்படி இருந்தும் இந்த சாமிசாலை கொள்கைகளையும், இந்த அரசர்களின் முட்டாள்தனங்களையும், இத்த மதத்தின் அயோக்கியத்தனங்களையும், ஒரு மயிர்க் கால்துளவு கூட அசைக்க எம்மால் முடியவில்லை. யே என்றால், இப்படிப்பட்ட நம்மால் இனி எப்படி 20மைல் பிரச்சியையும் மணிக் கு 500 மைல் வேகம் போகும் ஆசிரியக்கப்பல் வெடி குண்டையும் கிழிப்புதைத் தப்பாக்கியையும் சிறிதாவது அசைக்க முடியும் என்றுதான் கேட்கின்றோம்.

பிரிட்டிஷ் இந்திய அரசாங்கத்தினால் இராணுவச் செலவைப்பற்றி பிரமாத மாய்ப்பேசுகின்றோம். செலவுசென்ற அநீதமென்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்கின்றோம். ஆனாலும், அந்த இராணுவ பலத்தின் ஒருபாகத்தால்தான் இன்று நாம் "எமது சொத்து" "எமது பெண்ணாதி" "எமது அபிப்பிராயம்" என்று சொல்லிக்கொள்ள வசதி உடையவர்களாயிருக்கின்றோம் என்பதையும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டி இருக்கின்றது. அன்றியும், அது இல்லாவிட்டால் இன்றைய தினம் நமது ஜமீன்களும் பரீளையங்களும் மற்றும் அதுபோன்ற பாச்சா சாக்கோக்களும் மனுதாரிகளும் நம்மை என்ன செய்திருப்பார்கள் என்பது நமக்கு தெரியும் என்பதே, இப்படியே இன்றையமையாத செலவைக்கூட அடியோடு கண்டித்து இராணுவமே வேண்டியதில்லை என்கின்ற நமது தேசியம் இந்த சாமிசாலை கொள்கையையும், மதத்தின் கொள்கையையும் இந்த அரசர்கள் முட்டாள்தனக் கொள்கையையும் சிறிதுகூட கண்டிக்க முன் வருவதில்லையே, அன்றியும் இவற்றைப்பற்றி பேசுவது தேசியமல்ல என்பதாக நமது பூண சுயேச்சை வாதிகளால் வேதக்கட்டளையும் வெளிப்படுத்தப்பட்டாய் விட்டதே. நினை; இம்மாதிரி முட்டாள அரசர்

சத்தையும், அக்கிரமத்தையும், அயோக்கிய தேசியத்தையும் இனி பும் வைத்துக் கொண்டு வேறும் பார்ப்பனர்களை மாத்ரம் குற்றம் சொல்லுவதில் ஏதாவது இப்பொழுது இருக்க முடியுமா என்று கேட்க வேண்டியிருப்பதற்கு அருந்தின் றோம். இன்றைய தினம் திருவாங்கூர் பார்ப்பனர்களுக்கு நமது என்ன புத்திமதி கூறுவது என்பது நமக்கு விளக்கவில்லை இதற்காக அடிகள் மீது என்ன குற்றம் சொல்லுவது என்று நமக்கு தோன்றவில்லை. உதாரணமாக "ஒ பார்ப்பனர்களை! எங்கள் ராஜா கைத்தியக்காரர் ஆதலால் அவர் ஏதாவது பணம், கட்டில், மெத்தை வேஷ்டிகள் கொடுத்தால் வாங்குதீர்கள். சாப்பாடு போட்டால் சாப்பிடுதீர்கள். எங்கள் பெண்கள் அறிவிலாதவர்களாதலால் அவர்கள் கூப்பிட்டால் போகாதீர்கள்" என்று சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கின்றோம். அப்படிச் சொல்வதானாலும் அது ஒருவன் மற்றொருவனைப் பார்த்த "ஓ ஜயாவே! எங்கள் வீட்டு பெண் சற்றே ஒரு மாதிரி நடவடிக்கை உள்ள பெண். ஆதலால் தங்கள் வீட்டு பெண்களை எங்கள் வீடு பக்கம் நடக்க விடாமல் ஆக்கிவை யுங்கள்" என்று சொல்லாத போல் தான் இருக்கும்.

இன்னும் அநேக பார்ப்பனர்கள் நம்மை இந்த கேள்விகளையே கேட்கின்றார்கள். பலமொட்டை சட்டக்களும் எழுதுகின்றார்கள். அதாவது "ஓய் குடி அரசு ராமசாமிவேளோ! நீர் ஏன்காணும் பார்ப்பனர்களை வினா திட்டுகின்றீர்? உங்கள் ஜனங்களைப் புத்தி இல்லாமல் முட்டாள்தனமாய் எங்கள் வீடு தேடிவந்து கூப்பிட்டுக்கொண்டுபோய் எங்கள் காலில் கழுத்த பணம் காச வேஷ்டி கொடுத்து சோறும்போட்டால் அதற்கு நான் என்ன செய்வோம்? நீர் தானாகுட்டும் யாராவது சும்மா ஒரு காச கொடுத்தால் வேண்டாம் என்று சொல்லி விடுவீர்? அப்படி இருக்கும்போது எங்கள் காலிலும் கழுத்து காசம் கொடுத்தால் வேண்டாம் என்றால் அது எங்கள் முட்டாள்தனமாகாதா? என்று எழுதி இருக்கிறார்கள். திருவாங்கூர் போன்ற அரசாங்கத்தை வைத்துக்கொண்டு இதற்கு என்ன பதில சொல்வது என்பது நமக்கு புலனாகவில்லை. நமது நாட்டு ஏழைகள் கூலிகள் முதல் செல்வவான்கள் கற்றவர்கள் பெரும் அதிகாரிகள் அரசர்கள் ஆகிய எல்லோருமே பெரிதும் இப்படிப்பட்ட முட்டாள யிருப்பதோடு "தேசிய வீரர்கள்" "பூண சுயேச்சைக்காரர்கள்" ஆகிய "பொது நலத்தொண்டர்கள்" என்பவர்களும் அவர்களுக்கு உடையாய் இருந்தால், இந்த நாட்டுக்கு எப்படிதான் என்றுதான் வீடு தையும் சுயமரியாதையும் உண்டாக்க முடியும் என்பது நமக்கு விளக்கவில்லை. மந்தர்கள் பணம் சம்பாதிக்கும் போது எங்கள் வுத்திரமாய், எவ்வளவு புத்திசாலித் தனமாய், எவ்வளவு சாமர்த்தியமாய்,

அக்கிரமத்தையும், அயோக்கிய தேசியத்தையும் இனி பும் வைத்துக் கொண்டு வேறும் பார்ப்பனர்களை மாத்ரம் குற்றம் சொல்லுவதில் ஏதாவது இப்பொழுது இருக்க முடியுமா என்று கேட்க வேண்டியிருப்பதற்கு அருந்தின் றோம். இன்றைய தினம் திருவாங்கூர் பார்ப்பனர்களுக்கு நமது என்ன புத்திமதி கூறுவது என்பது நமக்கு விளக்கவில்லை இதற்காக அடிகள் மீது என்ன குற்றம் சொல்லுவது என்று நமக்கு தோன்றவில்லை. உதாரணமாக "ஒ பார்ப்பனர்களை! எங்கள் ராஜா கைத்தியக்காரர் ஆதலால் அவர் ஏதாவது பணம், கட்டில், மெத்தை வேஷ்டிகள் கொடுத்தால் வாங்குதீர்கள். சாப்பாடு போட்டால் சாப்பிடுதீர்கள். எங்கள் பெண்கள் அறிவிலாதவர்களாதலால் அவர்கள் கூப்பிட்டால் போகாதீர்கள்" என்று சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கின்றோம். அப்படிச் சொல்வதானாலும் அது ஒருவன் மற்றொருவனைப் பார்த்த "ஓ ஜயாவே! எங்கள் வீட்டு பெண் சற்றே ஒரு மாதிரி நடவடிக்கை உள்ள பெண். ஆதலால் தங்கள் வீட்டு பெண்களை எங்கள் வீடு பக்கம் நடக்க விடாமல் ஆக்கிவை யுங்கள்" என்று சொல்லாத போல் தான் இருக்கும்.

இன்னும் அநேக பார்ப்பனர்கள் நம்மை இந்த கேள்விகளையே கேட்கின்றார்கள். பலமொட்டை சட்டக்களும் எழுதுகின்றார்கள். அதாவது "ஓய் குடி அரசு ராமசாமிவேளோ! நீர் ஏன்காணும் பார்ப்பனர்களை வினா திட்டுகின்றீர்? உங்கள் ஜனங்களைப் புத்தி இல்லாமல் முட்டாள்தனமாய் எங்கள் வீடு தேடிவந்து கூப்பிட்டுக்கொண்டுபோய் எங்கள் காலில் கழுத்த பணம் காச வேஷ்டி கொடுத்து சோறும்போட்டால் அதற்கு நான் என்ன செய்வோம்? நீர் தானாகுட்டும் யாராவது சும்மா ஒரு காச கொடுத்தால் வேண்டாம் என்று சொல்லி விடுவீர்? அப்படி இருக்கும்போது எங்கள் காலிலும் கழுத்து காசம் கொடுத்தால் வேண்டாம் என்றால் அது எங்கள் முட்டாள்தனமாகாதா? என்று எழுதி இருக்கிறார்கள். திருவாங்கூர் போன்ற அரசாங்கத்தை வைத்துக்கொண்டு இதற்கு என்ன பதில சொல்வது என்பது நமக்கு புலனாகவில்லை. நமது நாட்டு ஏழைகள் கூலிகள் முதல் செல்வவான்கள் கற்றவர்கள் பெரும் அதிகாரிகள் அரசர்கள் ஆகிய எல்லோருமே பெரிதும் இப்படிப்பட்ட முட்டாள யிருப்பதோடு "தேசிய வீரர்கள்" "பூண சுயேச்சைக்காரர்கள்" ஆகிய "பொது நலத்தொண்டர்கள்" என்பவர்களும் அவர்களுக்கு உடையாய் இருந்தால், இந்த நாட்டுக்கு எப்படிதான் என்றுதான் வீடு தையும் சுயமரியாதையும் உண்டாக்க முடியும் என்பது நமக்கு விளக்கவில்லை. மந்தர்கள் பணம் சம்பாதிக்கும் போது எங்கள் வுத்திரமாய், எவ்வளவு புத்திசாலித் தனமாய், எவ்வளவு சாமர்த்தியமாய்,

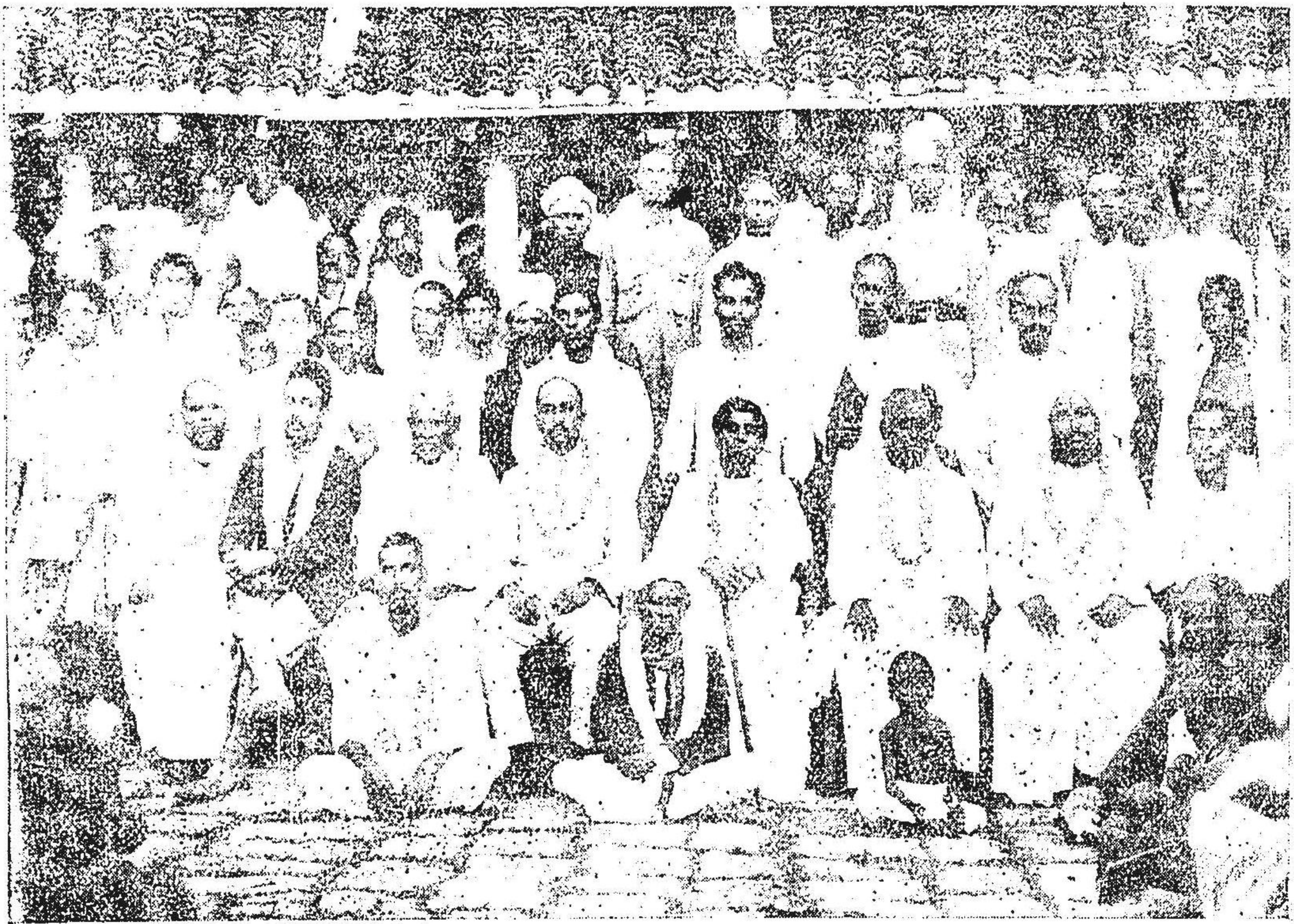
எவ்வளவுகண்ணெஞ்சமாய், எவ்வளவு புரட்டு பித்தலாட்டம் ஆயோக்கியத் தாய் ஆயிரவகைகள் செய்து ஒன்றுக்கு இரண்டு விசை, ஒன்றுக்கு இரண்டு கவி, ஒன்றுக்கு இரண்டு சம்பளம், ஒன்றுக்கு இரண்டு வட்டி ஆகிய நுழைவில் நாட்டுக்களைக் கசக்கிப் பிழிந்து சம்பாதித்து அந்தப் பொருளை சிறிதாவது கவலை இல்லாமல் அறிவிலாமலும் ஆராய்ந்த பார்த்தாலும் சிக்கனமில்லாமலும் கண்ணை மூடிக் கொண்டு குடிவாரண தனது அதிக வேலையினால் கையிலிருந்தும் மடிவிலிருந்தும் கீழே விழும் பணங்களை கவிரிக்காமல் அந்த போதையை அப்பவிப்பதுபோல் இந்த மாதிரி சாதி என்றும், சடங்கு என்றும், பாழாக்குவதாயிருந்தால் எப்படி ஒரு நாட்டின் பணம் ஒரு நாட்டின் ஏழைகளின் நன்மைக்கு உபயோகப்படும் என்பது நமக்கு விளங்கவே இல்லை இந்த நாட்டுக்கு தொழிலாளிகள் முன் வரவேண்டுமானால், ஏழைகளின் கஷ்டம் நீங்க வேண்டுமானால், நாட்டின் தரித்திரம் தொகையவேண்டுமானால்—முதலில் இந்த நாட்டுடனாக கார்த்தனம் பெரும் பணம் சம்பாதிக்கிற மூலவர்களும் அதிகாரிகளும் அரசர்களும் யோக்கியர்களாக வேண்டும். அறிவாளிகளாக வேண்டும் இல்லாதவரை இவர்கள் அடியோடு முதலில் அழிக்கப்பட வேண்டும். அந்தப்படி இவர்கள் யோக்கியர்களாகவோ, அழிக்கப்படவோ வேண்டுமெனில் முதலில் இந்த மாதிரியான சட்டங்களும் மதமும் ஒழிந்தாக வேண்டும். அப்படிக்கெல்லாமல் அந்தப் போலாவது எந்த மாதிரியிலாவது இப்படி சட்டங்கள் இல்லாமல் மதங்களை யும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற வரையில் என்ன தேசியம் பேசினாலும் ஒடுக்கலும் நமது நாடு நாடாக இருக்காது என்பதில் ஐயமில்லை. அதாவது காட்டுமால்வந்து இதைத் தடை ஆகாரம் பிச்சுகொள்ளும் இடமாகுமென்று தாள் சொல்லுவோம். நிற்க, இனி இங்கே மடாதிபதிகள் என்று சொல்லிக் கொண்டு இந்திய செல்வங்களை கொள்ளையடித்து பாழாக்குகிறவர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்பதை சற்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டுகின்றோம். சங்கராச்சாரிகள் என்று ஒரு ஏழை எட்டு பார்ப்பனர்கள் இந்தியாவிற்குள் தினமும் கிராமம் கிராமமாகப் பட்டணம் பட்டணமாய்ச் சுற்றிச் சுற்றி அடிக்கும் பகற் கொள்ளை கு ஏதாவது அளவு கண்டுபிடிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றதா? ஒவ்வொரு சங்கராச்சாரிகளும் ஆரணியோபால் மட்டும், யானை, குதிரை பல்லக்கு படைகள், நைகங்கள், கூடங்களுடனும் தனங்களுடனுடன் சுற்றுப் பிரயாணங்கள் நடப்பதைப் பார்த்தால் மதம் பணக்கின்றது. இரத்தம் கொடுக்கின்றது. இவர்களுக்கு ஒவ்வொரு ஊர் விலும் உள்ள பணக்காரர்கள் பதினாயிரம், ஐயாயிரம், ஆயிரம், ஐந்து இருநூற்றைம்பது ரூபாய்கள் என்னென்ற கணக்குப்படி காணி

க்கண்களும், 108-1008 ரூபாய்கள் என்னென்ற கணக்குப்படி பாதபூசைகளும், தினம் ஒருவேளை பிச்சைக்கு என்று 427-436 ரூபாய்களும் கொடுக்கப்பட்டுவருகின்றது. அத்தோடு அவர்கள் காலிலும் லிமுத்து கால் கழுவின பாத திர்த்தம் அருந்தப் படுகின்றது. இப்படியாக ஆயிரக் கணக்கான வருஷங்களாக நானெல்லாம் நடத்துவருகின்றது ஆனால் இப்படிப்பட்ட சங்கராச்சாரிகளைப் பற்றி பணம் கொடுக்கின்றவர்களில் எந்த மூடர்களாவது சிந்தித்துப் பார்த்து பணம் கொடுக்கின்றார்களா? என்றபார்த்தால், அது ஒரு சிறிதும் தென்படுவதில்லையே, சங்கராச்சாரி என்றால் என்ன! அவர் யார்? யாருக்கு குரு? எதற்காக குரு? அவர் ரால் யாருக்கு என்ன பிரயோஜனம்?

இத்தம் செய்யவேண்டி இருக்கிறது. இதன் கீழித்தம் அவர் ஸ்நானம் செய்தவற்கு முன்பாகவே நம்மை பார்த்த நம்மிடம் பேசி நமக்கு திர்த்தம் கொடுத்து பணம்பெற்று அந்தப்பணத்தைக் கொண்டே மேல்சண்ட பிராயச்சித்தங்களும் செய்து விட்டு பிறகு பூஜை செய்து சாப்பிடுகின்றார். தவிரவும், இந்தப்பணங்களால் சமையல்கொண்ட ஆரக்கணக்கான வெறும் பார்ப்பனர்களுக்கே சாப்பாடு போடுகின்றார். எஞ்சியதை ஊருக்கு அனுப்புகின்றார். இந்தப்படி இனியும் குட்டி ஆச்சாரிகள் மடம் எத்தனையோ? ஆகவே இப்படிப்பட்ட சங்கராச்சாரிகள் கொள்ளை எத்தனை கோடி என்பதை வாசகர்கள்தான் கணக்கு போட்டு பார்த்துக்கொள்ள

கின்றதா? இவைகளால் நாட்டிற்கு என்ன பலன்? என்று யாராவது, எந்த தேசிய ஊழிகளாவது மதவாதி களாவது, ஆன்மிக வாதிக்களாவது, கவனிக்கின்றார்களா என்று கேட்கின்றோம். எனவே, நமது நாட்டின் தேசியமும் மதவாதமும் ஆஸ்திகமும் எவ்வளவு புரட்டின் பேரினம் ஆயோக்கியத்தைத் தின் பேரினம் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை இப்போதையினும் மக்கள் உணர் முடிந்ததா என்று கேட்கின்றோம்.

சுயமரியாதை கலப்பு மணம் நானது 8-12-29 ரூபிற்றுக்கொடு மையன்று ரூபாட்டில் வைக்கம் வீரர் உயர் திருவாளர் ர வெ. ராமசாமி அவர்கள் மாளிகையில் குருவிக்கா ப்பை, சாமிநாத முதலியாரவர்களின்

திரு. கண்ணப்பர் தலைமையின் கீழ் 17-11-29 ல் விருத்தாசலத்தில் நடைபெற்ற தென்னாற்காடு ஜில்லா 15-வது ஆதிதிராவிடர் மகாநாடு

எதற்காக பணம் கொடுக்க வேண்டும்? அந்தப் பணம் என்ன ஆகிறது? என்பது போன்ற விஷயங்களில் ஏதாவது ஒன்றைப் பற்றி கவனித்த பார்த்து யாராவது பணம் கொடுக்கின்றார்களா? ஒரு சிறுதும் இல்லவே இல்லையே, அத்தோ! அத்தோ! ஒரு பணம் வீணயப்போகின்றதே. இதனால் நமது மானமும் மனிதத் தன்மையும் வீணயப்போகின்றதே. உதாரணமாக எந்த சங்கராச்சாரியும் ஸ்நானம் செய்தவற்கு முந்தான்றம் மைப்பார்ப்பார்க்கெனினில்லம்மைபார்த்தால் குத்திரைப் பார்த்த தோஷமும், நமது நிறுப்பிட்டால் சண்டாள சிழல் லப்பரிசும், நம்முடன் பேசினால் நீச்சு பாவை உச்சரித்த பாதகமும், அகரை குழ்த்து கொள்ளு கின்றன. ஆதலால் இவற்றிற்காக அடர் தோஷபரிகார பிராயச்

செண்டும், மதப்படி ஜீபர்கள், பட்டர் கள், சுயாமிகள், குலகுருக்கள் என்னென்ற சிவரைப் பார்ப்பனர்க்கு ருக்கள் கொள்ளைகள் ஒரு புறமிருக்க, இனி பார்ப்பனரல்லாத பண்டார சன்னதிகள் என்ற மடாதிபதிகள் கொள்ளைக்கும் கணக்கு வழக்கில்லை. சாதாரணமாய் தஞ்சை சில்லாவில் மாத்திரம் உள்ள இரண்டாமூன்று பண்டார சன்னதிகளின் வரும்படி ஆண்டு ஒன்றுக்கு 24 லட்ச ரூபாய்களுக்கு குறைவாக என்று சொல்லலாம். இதுபோல் மற்றும் நம் நாட்டில் எத்தனையோ மடாதிபதிகளும் பண்டார சன்னதிகளும் ஆயிரக் கணக்கான பேர்கள் நமது கண்களுக்கு தென்படாமல் இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் சொத்தும் வரும்படி யும் எவ்வளவாகும்? அது என்ன ஆகின்றது? யாருக்கு பலன் கொடுக்க

புகல்வர் ரிவோல்ட் உதவி ஆசிரியர் திருவாளர் எஸ். குருசாமி அவர்களுக்கும் திருவாளர் திரு. டி. சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்களின் புதல்வி திருவாளர் செல்வி எஸ். குஞ்சுதேவ் அவர்களுக்கும் சுயமரியாதைத் திருமணம் நடைபெறும்.

லால்குடி:—பார்ப்பனிய மொழிந்த சடங்கு சம்பந்திலுள்ள அம்பில், ஐக்கமராஜபுரத்தில் சென்ற 27-11-29ம் நாள் எம். சிங்கராஜேஷு நாயுடு அவர்கள் மனைவியா ரின் 16ம் நாள் இறுதிசடங்கு பார்ப்பனியமற்ற சுயமரியாதை முறையில் நடைபெற்றது. இதன் ரூபகார்த்த மாய் நன்கொடை ரூபாய் ஒன்று குடியரசு பத்திரிகைக்கு லால்குடி பானகல் அரசர் வாசகசாலை காரியதரிசி மூலமாய் அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

எனது கனம் தந்தையே, புத்தகத்தை, மறுவை (S. I.)

ரன் தாருகாவனத்திலுள்ள ஒரு அருள்புரிய ரிஷியும் அவ்வாறே ரிஷியின் பத்தினியைக் கண்டு மோகித்து நாதவிதத்தினால் அவளை மயக்கி மாறு வேடத்துடன் அவளுடன் சுகமனுபவித்து வந்தான். இதனால் அந்த ஸ்திரீ தன் நாயனாகிய ரிஷியினிடத்தில் மூன்றிருந்த விருப்பங்காட்டாதிருந்தான். அந்த ரிஷியும் தன் மனைவி தன்னிடத்தில் அன்பு குறைந்திருக்கின்றாள் என்று பதை தெரிந்துகொண்டு அவன்பேரில் சந்தேகம் பூண்டு ஒருநாள் தான் வெளியே போவதாகவும், மாலைப் பொழுதின்கு வருவதாகவும் கூறி விட்டு வெளியே சென்றுவிட்டான். உடனே ஈஸ்வரனும் அங்கு வர, இருவரும் சந்தோஷ சாகரத்தில் மூழ்கி விருந்தார்கள். அச்சமயத்தில் வெளியே சென்ற ரிஷியும் உடனே திருமயி ஆலயத்தில் துறையானான். அப்பொழுது, தன் மனைவியின் சோரச் செய்கையைக் கண்டு கோபித்து, அந்த சோர நாயகனைப் பார்த்து, 'உன்னுடைய சுகமும் அற்று விழக்கடவது' என்று சபித்தான். அச்சமயத்தில் ஈஸ்வரன் சுகமும் அற்று விழுந்தான். ஈஸ்வரன் ரன் மகா கோபமுடையவனாக, இந்தசுகமும் உன்செற்றியில் ஒட்டிக் கொள்ளக் கடவது என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டு, அதுவும் துள்ளி அந்த ரிஷியின் செற்றியில் ஒட்டிக்கொண்டான். இந்த அநீதத்தைக் கண்ட ரிஷி, ஈஸ்வரனை இங்கு உத்தவரென்று குணத்தால் அறிந்து அவர் பாதத்தில் விழுந்து விசுவாமி நான்செய்ததுதப்பிதமே. என் பிழையைப் பொறுத்தருளவேண்டும். என் பேரில் தயவு வைத்து என் செற்றியில் ஒட்டிக்கொண்டலிங்கத்தை விலகும்படி. அருள் புரிய வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டான். ஈஸ்வரனும் பண்ணைக் கொண்டு அக் கோலத்துடன் கைலாசகிரிக்கு வருவாயாக என்று கட்டினாயிட்டுச் சென்றான். ரிஷியும் வெகு ஆவலுடன் தயாரிப்பில் ஒட்டிக்கொண்டு தொழில் கிண்டிக்குகின்றனத்தை தன்னைக்குத் துக்கிப்பிடிக்க, மேலும் நீண்டவாளைக் கீழே தொங்கிற்று. அம்மனை, உட்கண்டமற்றொருரிஷி ஒடிவந்து அநீதமாக ஈஸ்வரன் தலிங்கத்தைத் தக்கிப் பிடிக்க அதற்கு மேலும் உயர்ந்து தொங்கையிற்று. இம்மதம் கண்ட தாருகாவனத்து ரிஷிதன்மலம் கண்டு தடுக்க, அவ்வளவும் கீழே வளர்ந்து கடைசியில் கொஞ்சம்கொண்டு தொங்கிற்று. மறுபடியும் அதைத் தாங்க ரிஷிகளில்லாது, அத்துடன் அங்குட்டத்தார் தலிங்க இழுத்துக் கொண்டு கைலாசகிரிக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார். இவ்விதத்தைக்கண்டுபார்த்து விழுந்து விழுந்து நடைத்தான், ஈஸ்வரனும் ரிஷிவதித்தாரிஷியைக் கீழே விடுவதற்குக் கட்டினாயிட்டு அவ்வாறே சென்றான். அந்த விஷயத்தை ஈஸ்வரன் அறிந்த பாரதிஷியை யோசனையில் உட்கொண்டு இந்த ஆலயமாத் தை பூசுதரு யோக்கியமாக பூசுவதில் உட்கொண்டு கும்பிடுகின்றேன் ஒரு மனதாகி பிரம்மா உருகெழுத

தன் மதிப்பு

(ஸ்ரீ சூதிநாதன்)

'பெருமையும் நிறமையும் தான் தா வுமே' ஒருவனுக்குத் தன் மதிப்பும் இழிவும் தன்னாலே (தனது முயற்சியினாலே) வரவேண்டுமே யொழிய பிறர் தர வராது.

தன் மதிப்பு யாருக்கு வேண்டும்? ஏழைகளுக்கும், இழிகுலத்தோர் என்ற ஒதுக்கப்பட்டோருக்கும் தான்.

"பெருக்கத்த வேண்டும் பணிதல் சிறிய சுருக்கத்த வேண்டு முயர்வு" என்றார் வள்ளுவனார்.

செல்வக் காலத்திலும் உயர்ந்த குலம் எனப் பிறர் புரையும் நிலையிலும் உள்ளவர்களுக்குத் தன் மரியாதை வேண்டியதில்லை. அடக்கம் தான் அழகு. வறியரும் இழிந்தோர் என்று எண்ணப்படுவோரும் தமது உயர்வை விட்டிடுவதற்குடாது.

என்ன உயர்வு? தாம் மக்கள் படைப்பில் வருக்கும் ஒத்தவர்களே அன்றி இழிந்தவர்களில்லை என்று காட்டுவது.

எவ்வாறு? பொதுவான கோயில் குளங்களிலும் தெரு பள்ளிகளில் கனிதல் உரிமையைப் பெறல்வேண்டும்.

தம்மிலேயே மிகவும் தூய்மையும் ஒழுக்கமும் பெறல் வேண்டும். கல்வி செல்வங்களை அதிகப்படுத்தல்வேண்டும். இதைவிடமுன்னேற வினாவானவழி எது வென்றால், நாகரீக முறைகளை உடனே கைக் கொண்டு வெளிநாடுகளுக்குக் கடல் கடந்துப் போய்விடுவதுதான்.

பொதுப்பட பஞ்சமர் கிறிஸ்தவரும், ஸ்ஷ்ணு உயிர் கொடுக்கவும், ஈஸ்வரன் உடை அளிக்கவுமாக அநேகஸ்திரீகளை உற்பத்திசெய்து காம சுகனுபவித்தார்கள் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆ! ஹா!! என்ன கோரம். இப்படியும் ஒரு சர்வக்ருஷ் ஐரூம்பானா? நல்ல வேடிக்கை. ஐயா பிராமணர்களே! நன்றாய் கிறித்தவப் பாலுங்கள். இம் மூர்த்திகளின் நிருவீனையாடல்களை, இன்னும் செல்லுகிறேன் கேளுங்கள். (தொடரும்)

மதம் தழுவித் கல்வி உத்தியோகம் நாகரீகம் பெறுதல்நல்லதான். அது அவர்களுக்கு உயர்வைக்கொடுக்கும். இதுபோல்தான் முன்பு மகமதிய புத்த ஈஜன் மதங்களைத் தழுவினோரும் ஒத்து உயர்ந்து விட்டனர். இப்பொழுது பல பிரிவுக்கு உள் ளாகிறோமே என்ற வருந்தினாலும் வருந்தலாம். எல்லாரும் கிறிஸ்தவர்களாகிப் புதியமுறைகளையும் புழக்க வழக்கங்களையும் தொழில்களையும் மேற்கொண்டால் அது சிறவாமல் போகாது.

தருக்கியும் ஐப்பானும் நாகரீகப் பழக்க வழக்கங்களாலும் தூதன தொழில் முறையாலும் தான் மேல் காட்டாரை யொத்து உயர்வடைய முயல்கின்றனர். அவர்கள் மதத்தைக் கடைசிப்படியாக வைத்து அவ்வளவு பொருட்டிடுவதுவதில்லை. நமது நாட்டில் மதத்தின் பெயரால் பல தீங்குகள் இழைக்கப்பட்டு வருகின்றன. குலவேறுபாடு, பொது மானிர் வாழ்க்கை, போலி மடாதிபதிகள், ஜீயர்கள் ஏற்பட்டு நிலைபெற்று வருவது இந்த பாடும் மதத்தினால் தான். (தொடரும்)

தொட்டெஸ்

உமேஸிப்பேட்டை பிரின்ஸ்பல் டி. மு. கோர்ட்டில் அசல் நெம்பர் 131 oN. 1929 என். டி. சூப்பிராவ் வாதி. சிவகுருநாதபிள்ளை வகையறு: பிரதிவாதிசன்.

மேற்படி நெம்பரில் வாதி பிரதிவாதிசன் பேரில் கிரய பாக்கித் தொகைக்காக ரூ. 3000க்கு தவிர செய்திருப்பதில் 3-ம் பிரதிவாதி அண்ணாக்குட்டி என்சிறி நிருமூர்த்தி பிள்ளைக்கும் 6-ம் பிரதிவாதி சரண பெருமான் பிள்ளைக்கும் பல தடவைகளில் சமன் எடுத்தும் சர்வாத தால் 22-11-29யில் ஆன உத்தரவின் படி மேற்படி பிரதான விவரம் இதன் மூலமாய் மேற்படி பிரதிவாதி களுக்கு பிரசித்தம் செய்திருக்கிறது. மேற்படி நெம்பர் வாய்தா 11-12-29ல் மேற்படியார்கள் மேற்படி கோர்ட்டில் ஆஜராகாவிட்டால் ஒரு கஷியாய் தீர்ப்பாகுமென்ற விவரம் தெரிவித்திருக்கிறது.

எஸ். ராமராவ், வாதி வக்கீல்.

நறுமணம்மிருந்தது ! கூந்தலுக்கு கருநிறம்கொடுப்பதில்நிகர்ந்தது !!

அரைக்கிரை விதைத் தூதுலடி

கூந்தலை வளரச் செய்து, பளபளப்பையும் குறையாத மணத்தையும் கொடுப்பதில் நிகர்ந்த தைலம்.

சகல வியாதிகளையும் குணப்படுத்தும். தினசரி ஸ்டலிக் கொள்ளவும், ஸ்தானத்திற்கும் ஏற்றது.

8 பலம் டின் 1-க்கு ரூ. 1-2-0. லி. பி. தபால் பிரத்தியேகம்

குறிப்பு:- இரண்டு டின் தருவிப்பவர்களுக்கு ரூ. 0-4-0பெறு மாணமுள்ள முதது பற்பொடி இனாமாக அனுப்பப்படும்.

ஸ்ரீ பிருஷ்ண மௌதம பரிமாள் பிரசுரம்:-

ஸ்ரீ டே. டார், கல்கத்தாமான், (வயா) கும்பகோணம்.

58, தம்புசெட்டி தெரு,

சென்னை.

ஆதலின் உண்மை இராவிடமக்கள் தொடர்ச்சியாக
நம் பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்படும் 'இராமாயணத்தி-
ன் ஆபாசம்' என்றும் அரிய ஆராய்ச்சிநூலை வாங்கிப் படித்த
உண்மை உணர்ந்து எதிரிகட்குத் தக்க ஆப்பிறுத்தாவது
இன்றியமையாததாகும்.

மகளிர் உரிமை

(ஸ்ரீ ஆதிநாதன்)

காலத்தால் இப்பொழுது இருக்கிற வழக்கங்கள் மிகவும் மோசமானவை. அவற்றில் பெண்மக்களும் இந்நிலைத்தோரும் இருக்கும் நிலைமை கண்டு இல்லை.

குடிகாலத்தில் கற்ற தாய்மாரும் அர்ப்பணையும் அறப்போர்களைப் படைத்திய வீரப்பெண்டிரும் இருந்தனாம். இக்காலத்தும் அத்தி பூத் தாற் போன்று ஆங்காங்கே ஒன்றிரண்டு இல்லாமலில்லை. பண்டைப் பெண்டிர் தாங்கள் விரும்பின கணவரை மணந்து வாழ்ந்தனர். அதற்குச் சயம்வரம் என்று பெயராம்.

இப்பொழுது நமது நாட்டில் பற்பல குலங்களும் மதங்களும் வந்து மொழிகளுடன் கூடிக்கொண்டு ஆயிரக்கணக்கான பிரிவுகளாகிவிட்டன. ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு முறைமுண்டு. சிலர் இளமணங்கோடல் வேண்டும், சிலர் பலகணவர்களை மணந்து கொள்ளலாம், சிலர்கணவன் மறித்தவுடன் விதவையாகப் பல இழிந்த வழிகளில் உட்கூப்பித்தி வாழவேண்டும் எனப் பல்வேறுபாடுண்டு.

பொதுவாகப் பெண் மக்களைக் கல்வென்றது வைப்பதும், அடிமை போல் நடத்துவதும், ஆண்டருடன் சேர்த்து சேர்த்துப் பழகவிடாமல் ஆகிய குறைகள் தீராதன.

ஆண்மக்களும் பெண்மக்களும் குறைந்தது சீரான ஐந்து ஆண்டுக் காலம் கழித்த வேண்டும். அதற்குள் சிறு குழந்தைகளுக்கு தமிழ் கணக்குகளும் பழைய பாக்கள் நிறைந்தபாடல் களும் ஆரம்பிக்கவிடப்படச் சேர்த்துக் கற்பிக்க வேண்டும்.

பழையகாலத்து ஆரம்பக்கல்வி முறை மிகவும் சிறந்தது. அதன் வழி முறை தெரியாதும், அதை நன்கு மதித்தும், மேல்நாட்டில் கல்வி முறை வந்தும் கெட்டுத் தவித்தது. பல பெண்களுக்குச் சரியான தெரிவுகள் உண்டு. பலருக்குக்கிடையாது. ஆய்ச்சியருக்குத் தொழில் தமிழ், மோர், பால், வெண் வெம்பி விறல் ஆக்கலாகும். பட்டி தூல்காரப் பெண்டிர் துவைப்பெண்ணை. உழப்பெண்டிர் மடலில் நன்றாக வேலைசெய்கின்றனர். கலிக்கு வேலைசெய்யோரும், நெல், குத்துவோரும் தூத்துநம்பவரும் ஒரு பகுதியினர்.

மத்தியமானவர்களும் உயர்ந்தோரும் பெண்டிரைச் சோம்பேறிகளாகி விடுகின்றனர். வீட்டில் வைத்துச் செய்பதற்குப் பல தொழில்கள் ஏற்படு. துவைதான் ஆண் பெண் அடங்கிய பத்திரிகை படிக்க வேண்டும்.

பொதுவாகக் கூட்டம் தூரணிய நேய சீர்திருத்தம் கல்விப் பெருக்கி நடக்கின்ற இடங்களில் ஆண் மக்களும் பெண்களும் கூடி உணர்வார்கள். ஒரு சேட்டைக்காரன் பெண்மக்கள் முத்துவெட்டி இரண்டு தாள் உபரிய நமது முப்பத்துமூக்

கோடி மக்கள் நிறைந்த நாட்டுக்குப் போதாது.

வீட்டுக்கு வீடு உள்ள ஆணும் பெண்ணும் கல்வி தொழில், ஆண்மை, பிரதஞ் உதவுதல், உலகத் தோடு பொருந்தி நடத்தல் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

பொதுப்பட ஆரம்ப ஆசிரியர் இடங்கள் மகளிர் மயமாகலாம். வயது வந்த பெண்கள் தங்கள் பிரியம் போல் மணமகனைத் தெரிந்து எழுத்துக் கொள்ள விட்டிவிடவேண்டும்.

பெற்றோர் அதன்மீது தமது சம்மதத்தை வேண்டுகாலம் தெரிவிக்கலாம் என்று இருக்கலாம். அப்பொழுதுதான் உண்மையான அன்பும், இன்பமும், கற்பும், ஒழுக்கமும், திருப்தியும், மகிழ்ச்சியும், நன்மக்கட்பேறும் அக்குடும்பத்தில் சிறந்து விளங்கும். இதை யுணராமல் வழக்கத்தை மேற்கொண்டு பெற்றோர் பிரியம்போலவே பெண்கள் கூடிவாழ வேண்டுமென்றால் அக்குடும்பங்கள் ஆயிரத்தில் 10, 20 நலம்பெற வாழுமோ என்றுவோ?

காதல் மணம் தூற்றுக்கு எழுபத்தைந்தாவது எல்லா நலமும் அமையப்பெறும் என்பதில் ஐயமுமில்லை. இழிகுலமும், ஏழைத்தன்மையும் கலமின்மையும் கூட காதலைக் கெடுத்துவிடாது. அதனால் உல்லமைபுள்ள இன்பம் நிறைந்த இயற்கையன்பாகும். அதனை இகழ்குதோ மாற்று வதோ கெடுதலாகும். அதனிடம் ஏற்படும் துன்பமெல்லாம் கூட இன்பமாகும். பல நாடுகளுக்கும் போய் வருவோர் இதன் உயர்வை உள்ளவாறுணரக்கூடும்.

இயற்கையிலேயே காதல் என்பது ஒரு ஊரினர் குலத்தினர் நாட்டினரிடம் அவ்வளவு சிறந்து தோன்றமாட்டாது. வேறு நாடு ஊரு குடிகளில் தான் உண்மையாகத் தோன்றும்.

குழந்தைகளுக்கும் பெண்ணும் புருஷனும் விரும்பாதவருக்கும் உறுப்புக்குறைந்தவர்க்கும், நலன் அற்றோர்க்கும் பெற்றோர் பொருளைப் குலத்தையும் கருதிக்கொடுத்துக் கொண்டால் அது அதிகத்திமை செய்யும் அதைவிட இளைஞர்தம் காதல் மயக்கத்தில் தகாத கூட்டிடுவதென்பது கெட்டுப்போவது குறையெயாக முடியும்.

ஆண்கள் விரும்பாத மனைவியரைவிட்டு விட்டு வேறு மாதரை மணப்பதுபோலப் பெண்களும் தாம் விவாஹம் கணவரை அகற்றி விட்டு வேறு தக்க நல்ல காதலரை மணந்து கொள்ள உரிமை பெற வேண்டும்.

கணவனை இழந்த மாதர் தாம் உடம்பட்டால் வேறு மணவானரைக் கூடி வாழவேண்டும். இதில் கணவரைக்கொண்டுவேறு புருடர்களைத் தேடுவோர் ஏற்படலாம். தான் அந்தக்குக்கிறித்தவர்களைப்போல் தான் விரும்பாவிட்டாலும் ஒருமனோவையைத் தவிர வேறு மணக்கக் கூடாதென்ற வீட்டிப்பாடு உடையது.

உலக மாரி வல்லிக்கு மாரிக்கு வாய் விரும்பப் போல் உலக உலகக் கல்வி விடல் வேண்டும். ஆண்

கள் தாம் மட்டும் என்கும் போகலாம், எவ்வாறும் நடந்து கொள்ளலாம், மகளிர் வெளியே செல்லக்கூடாது; தம் விரும்பப்போல் நடந்து கொள்ளக்கூடாது என்று இருக்கிற எண்ணத்தையும், அதனால் குடி அழிந்தவிடும் என்ற சயநல அபிமானத்தையும் அறவே ஒழித்து விடல் வேண்டும்.

சிலருக்கு ஒரு கணவரிடமே வாழப்பிரியமிருக்கும்; சிலருக்கு ஒவ்வொரு காலத்தில் ஒவ்வொருவரைச் சேர்ந்து வாழ மனம் இருக்கும். சிலர் தாம் வரும்படி சிலருடன் ஒரு காலத்தில் வாழ்விரும்பம் இருக்கும். சிலருக்கு ஆண்களிடம் கூட்டுறவுகொள்ளவே எண்ணம் இராது.

இவையாவும் இயற்கை இயல்பைப் பொறுத்ததானும், மக்களில் சிலர் ஏழை, செல்வர், அறிஞர், மூடர், வலியர், மெலியர், பருதவர், இளைத்தவர், கருப்பு நிறத்தவர், சிவந்தவர், நலமுற்றவர், அழகில்லாதவர், நோயாளி, பிணியற்றோர், நற்குணத்தவர், தீயர், கசுவர், காமி, மடிபுடையோர், பரோபகாரி, வஞ்சல் எனப் பலவாறாக இருப்பதுபோல் மன எண்ணம் போக்கு நடைபுடைகளும் ஒவ்வொரு சாராருக்கு ஒவ்வொரு வகையாக இருக்கலாம். அதை வழக்கத்தில் இழுத்துக்கட்டுப்படுத்தி ஒவ்வொருவரும் உட்படும், படைத்து வெளியேறும். பல நாடு தேய்க்களிற்பழக்கவழக்கங்கள் வெவ்வேறு வகையாக இருப்பதைப்பார்க்கலாம்.

ஆப்பிரிக்காவின்வடக்கத்திலுள்ள ஒரு நாட்டில் ஆண்கள், நம்நாட்டுப் பெண்கள் போல் உரிமையற்ற இவ்விருந்து ஒருமனையைய மணந்து அவருக்குப்பட்டு நடக்கவேண்டுமாம். பெண்கள் வெளியே சென்றதும் பிரியம்போல் நடந்து பொருள் தேடி வந்து குடும்பத்தை நடத்தல்வேண்டும். தமது எண்ணம்போல் பல புருஷர்களை மணந்து அவர்களைக் கட்டி ஆளலாமாம்.

இவையெல்லாம் எவ்வளவு உலக இயக்கத்தைத்தடுப்பவைகளாக இருக்கின்றன. அதனால் அவரவர்கள் தத்தம் எண்ணம்போல் நடந்துகொள்ளலாம் விருவதே முறைமை

நாகரிகத்துக்குத் தக்கவாறு ஒவ்வொருவரும் தம்மை மாற்றித்திருத்திக்கொள்ளுதலே சரியானது. பழையமை பாராட்டிக்கொண்டே இருந்து விடுதல் ஏற்றதன்று. நாமும்கூட இராஜராஜன் காலத்தில் பல பாய்க்கப்பல் கொண்டு நம்மவர் இலங்கை, பாமா முதலிய இடங்களைப்பும், இன்னும் பன்னிரு வட்டம் தீவுகளையும் வகை கொண்டிருக்கின்றோம். அதனால் இயற்கையாக இந்தியாவும் ஐரோப்பாவைப்போல் கட்டக்கூடா உடைபட்டிருக்கிறது. இவையெல்லாம் வெளி நாடுகளுக்குப் போய் வராமல் கெட்டு விட்டோம். உலகமயங்களின் பொருளை எதிர்த்தவோ,

ஆணும், பெண்ணும் வேறு வேறு இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் தம்மோர் பிறையை இழக்கின்றனர். உலக காலம் சில சில வேலைகளில் வேறு

படுகிறது. ஒரு காலத்தில் வேட்டுவார் உலகை நடத்தினர் பின் உழவர் வந்தனர். அப்புறம் ஆடு மாடு மேய்க்கும் ஆயர் உயர்த்தனர். இப்பொழுது வானிகம் செய்யும் மேல் நாட்டார் மேம்பட்டிருக்கின்றனர். இனி தொழிலாளர் உயரலாம். ஒரு காலத்தில் மதத்தலைவர்கள் கூட நாடாண்டு இருக்கின்றனர்.

இந்நிலையில் நாம் செய்ய வேண்டியது காலத்துக்கு ஏற்ப நடைபுடைகளை மாற்றிக் கொள்வதே யாகும். பெண்டிர் உலக இயக்கத்தில் கூடி உழைத்தால் நாட்டின் நலம் பாதி யளவு அதிகமாக மேம்படும். நமக்கும் இருக்கிற பொறுப்பு இலகுவாகும். உளரும் குழந்தைகள் அறிவு ஆண்மைபுடன் விளங்குவர். தாய்மாரை மூடர்களாகவும், பயக்கொள்ளிகளாகவும், அடிமை போலவும் கைத்திருந்தால் அவர்களிடம் மாசுற்ற பெருமையும் தூய்மையும் பொருத்திய இளமையைக் கழிக்கும் மக்கள் எவ்வாறு அறிஞர்களாகவும் ஆண்மைபுடையவர்களாகவும் உலகில் முற்றிய உரிமைபுடையவர்களாகவும் ஆகப் போகின்றனர்?

ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையாதது அதனால் இளைய குழந்தைகளை அடிமைத்தனத்திலிருந்து நீக்கவும் செந்நெறிப்படுத்தவும் பெண்டிர் உரிமையும் ஒழுக்கமும் பெற்றிருக்கவேண்டும்.

ஒழுக்கத்தைப்பற்றி இவ்விடத்தில் பேசுவதற்கில்லாமல் இருக்கிறதே என்றால்; அதற்கு ஒரு சமாதானம் தான் உண்டு. உண்மையான தெய்வத்தன்மை வாழ்ந்த கற்பு காதல் ஒன்றினால்தான் ஏற்படலாம். ஆண்கள் கூட காதல் வாய்க்கப்பெற்றால் வேறு மகளிரைக் கணவிலும் கருதாது இருப்பர். ஆனால், அது அரிதாதான்.

இதில் கூறப்பட்ட முற்போக்கான கொள்கைகள் யாவும் இப்பொழுது உடனே கைக்கொள்வதற்கு இல்லையாதலால் காதல்மணம், மறுமணம், பொதுக்காரியங்களில் சலந்து வேலைசெய்தல், கல்வி கற்பித்தல்களில் முன்னேற்றம் செய்வது இன்றியமையாதவை.

பெண்கள் தமது உரிமை முற்றும் பெறுதல் அவர்களுக்கேயன்றி ஆண்களுக்கும் பெரிய நன்மை தரும்.

ஒரு பகுதியினர் கோட்டைகட்டி அதனுள் அடைத்துச் சிறைசெய்கின்றனர். சிலர் முக்காடிட்டு வீட்டுக்குள் அடைத்துவைத்து வேறு ஆண் முகம் பாராது இருக்கச்செய்கின்றனர். நம்மிடம் வளருகின்ற ஆடுமாடுகளுக்குக்கூடச் சிறிது உரிமை உண்டிபோலும். மகளிருக்கு ஒரு உரிமையும் கொடுப்பதில்லை.

ஆதலால் இனியாவது கால நிலைமையும் நாகரிகப்போக்கையும் அறிந்து, குடியும் நாளும் முன்னேற்ற மடையவா, உலகில் நாளும் மகளிர் காலத்தில் தோற்றவர்கள் வகை மாற்றியமைப்பா, அறிஞர் உலக பெண்டிருக்கு ஏற்ற உதையனிக்க முன்போ தருவார்களாக,

14, மயண்ட்ரோட, சென்னை

(3-ம் பக்கத்தின் தொடர்ச்சி)

மகாத்மாவான் - திவ்யனென்னும் அரசன் செய்த யாகங்களை பிராமணர்கள் பெரிதாகச் சொல்லுவார்கள். அவன் செய்த யாகத்தில் இந்த பூமியை பிராமணர்களுக்குச் சொல்லமாக தானம் செய்தான். அவன் செய்த யாகத்தில் புரோகிதர் சுவர்ணத்தால் செய்த ஓட்டிரம் யானைகளை தெட்சனை யாகப் பெற்றார்கள். அவன் செய்த யாகத்திலிருந்து பெரிய ரூபமான தங்கத்தால் செய்யப்பட்டது. இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் அவனுக்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்து கொண்டு அவனை ஆராதித்தார்கள். பொன்னாலும் செய்த அந்த யூபத்தின் மேலிருக்கும் சலோலமென்னும் தங்கம் தூயியில் ஆகுயிரம் தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் நடனம் செய்தார்கள். அதன் மேலில் விசுவாசு வென்னும் கந்தரவன் வீணை என்னம் செய்தான். இந்த திவ்ய மகாராஜனை தரிசித்த மனிதர்களெல்லாம் சொர்க்கலோகத்தை ஜயித்தார்கள். (இந்தச் சமயத்தில் தான் மகமது கோரி எல்லோரையும் மண்டைபிடித்தது. தெண்டாபுத்தால் சோமாதரை மூன்று தண்டாக்கிச் சுவர்க்கத்தை ஜெயிக்க அனுப்புவதற்காக இந்தியாவில் ஒன்பது தடவை யாகம் செய்தார்போலும்)

மாத்மாவென்னும் அரசன் தாழ்க் கண்களையாகச் செய்த அவைகளில் பிராமணர்களுக்கு ஒரு யோசனைபருமனும் பத்தியோசனை நீளமுள்ள பொன்னாலும் செய்த மீன்னைத் தானம் செய்தான். அந்த யாகத்தில் அதிகமாக இருந்த பொருள் களை மந்திர ஜனங்கள் பிராமணர்களுக்குத் தானம் கொடுத்தார்கள்.

நகுஷன் புத்திரனான யயாதி மகாராஜன் தன்னை ஜெயிக்கப்பட்ட பூமி களை ஒவ்வொரு வேதியாகச் செய்த பூமியை அவர்களிந்து உயர்ந்த பல யாகங்களைச் செய்த பூமிமுழுமையும் யாக சாலையாகச் செய்தான். துற ராஜ்யம் யாகங்களையும் வேறு ஆயிரம் யாகங்களையும் செய்து முன்று தங்க மலிகளை பிராமணர்களுக்குத் தானம் செய்து சந்தோஷப்படுத்திக் காட்டித் துச்சென்று விட்டான்.

நாபாகனுடைய புத்திரனான அம்பரீஷன் என்னும் அரசன் தான் செய்த பெரிய யாகத்தில் யாகம் செய்வதற்குப் பிராமணர்களுக்கு யாகம் செய்தவர்க ளான பந்து லட்சம் அரசர்களைப் பணிவிடை செய்யக் கட்டினாயி டான். அவனுடைய யாகத்தில் பிராமணர்களுக்கு ஊழியம் செய்த அரசர் கள் யாவரும் அசுவமேதயாகம் செய்த வர்களைப் போல் உத்தராயணமென்னும் தேவ மார்த்தம் சென்று வேலாகத்தையடைந்தார்கள். பிறம் வேலாகத்தையடைந்தார்கள். சித்ராநன் புத்திரனான சசிந்திரன் என்னும் அரசனுக்கு லட்சம் மனைவிகளும், பத்து லட்ச புத்திரர் களும் பார்த்தான். ஒவ்வொரு புத் திரனுக்கு யாகச் செய்த யாகத்தில் தனித்தனியே துற துற கன்னிகைகளும், ஒவ்வொரு கன்னிகைக்கும் துற துற யானைகளும், ஒவ்வொரு

யானைக்கும் துற துற தேர்களும், ஒவ்வொரு தேருக்கும் துற துற குதிரைகளும், ஒவ்வொரு குதிரைக் கும் துற துற பசுக்களும், ஒவ்வொரு பசுவுக்கும் துற துற வென் னாடுகளும், ஒவ்வொரு வெள்ளாட் டிற்கும் துற துற செம்மரியாடும், அசுவில்லா பொருள்களும் பிராமணர்களுக்குத் தானமாக அளித்தான். அந்த அரசன் யாகம் செய்த மிச்சத் தை தேவலோகத்தில் துற தேவ லுடும் அனுபவித்து சொர்க்கத்தை அடைந்தான்.

அதார்த்தராஜசுனுடைய புத்திர னான வயனென்னும் அரசன் தருமத் தில் சிரத்தை விருத்தியுடைய அக்னி பகவானால் வரக்கள் பெற்றதாக நாகன் கேள்விப்பட்டதுண்டு; அவன் மாசம், பூரணமாசம், சாதாரணமாசம் அசுவமேதமென்ற யாகங்களை பல ஆயிர வருஷங்கள் வரையில் திரும்பவும் திரும்பவும் செய்துகொண்டிருந் தான். இவன் சோமயாகத்தால் தேவர்களையும், தானத்தால் பிராமணர்களையும் திருப்தி செய்து அந்த யாகத்தில் ஐம்பது முழ அலைமும், துற துற துற என்ன பொத்தியை உண்டிபண்ணி பிராமணர்களுக் குத் தட்சணையாகக் கொடுத்தான்.

சங்கிருதியின் புத்திரனான ரந்தி தேவனான அரசன் அநேக யாகங்க ளைச் செய்தான். உணத்திலும் கிராமங்களிலுமிருக்கும் பசுக்கள் தாமா கவே வந்தன. அந்த யாகத்தில் உப யோகிக்கப்பட்ட பசுக்களின் தோற் சுவையிலிருந்து கசியும் நீர் சர் மல உதியென்னும் பெயர்கொண்ட பெரிய நதியாய் பிரசித்திபெற்றி ருந்தது. அந்த காலத்தில் பிராமணர்கள் 'உமக்கு துற சொர்ணம் கொடுக்கப்போகிறார்; உமக்கு துற கொடுக்கப்போகிறார்; என்று சொல் லும் பொழுதே உமக்கு ஆயிரம், உம க்கு பதினாயிரம்' என்று சொல்லிக் கொடுத்து, பிராமணர்களை அவன் சந்தோஷமாய் அடைத்தான். அவன் வீட்டில் ஒரு ராத்திரி ஆயிரத்திரு பது பசுக்கள் மெருகிட்ட ரத்தின குண்டலம் பூண்ட பரிசாரர்களால் சமைக்கப்பட்டது.

இக்ஷவாகு குலத்தில் பிறந்த சகரன் ஆயிரம் யாகங்களால் தேவர்க ளைத் திருப்தி செய்திற்று, தாமரை இதழ்போன்ற கண்களைப் பூடைய ஸ்திரிகளாலும் படுக்கைகளாலும் சிதைத்தனவும் பொன்மயமான தூண் களுள்ளவும் பொன்மயமான உப் பரிசைகளையும் மற்றும் பல போக வஸ்துக்களையும் பிராமணர்களுக்குத் தானம் செய்தான்.

வேணபுத்திரனான பிரகுதவென் னும் கூத்திரியன் செய்த யாகத்தால் பூமி உழவின்றி செழித்தது; மரங் களில் ஒவ்வொரு இனவிலும் தேனெ முகியது; பசுக்கள் பதக்குப் பால கரந்தன; அவன் செய்த கையத்தில் முன்று ஆள் உயரமுள்ள இருபத் தொகு தங்க மலிகளை பிராமணர்க ளுக்குத் தானம் செய்தான்.

ஐத்தாம் வேதமான இதிகாசத்தில்

இன்னும் அநேக கதைகளுண்டு. சில எப்படி அழிந்தார்கள் என்பதை வற்றை மட்டும் எழுதினேன். வேத நீக்களை கவனித்துப் பாருங்கள். இங் வேல்லிகளை நினைக்கப்படுகின்ற கதைகளெல்லாம் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் ஞானசம்பந்தர் சொல்லியிருந்தாலும் நாரதருக்குச் சொல்லி, நாரதர் தரு இந்தக் கதைகளின் சுருத்தென்ன? மருக்குச் சொன்னது அடுத்த வியா இதைக்கேட்ட இந்த சமய ராஜாக் சத்தில் இன்னும் சிலவற்றை எழுது கள் என்ன செய்திருப்பார்கள்? கிறேன்.

பாதி விடை!

15 தினம் வரை!! முந்துங்கள்!!!

கீழ்வரும் 15 ரூபாய் புஸ்தகங்களுக்கும் ஒரே தடவையில் ஆர்டர் தருவோருக்கு

ரூ. 7-8-0-க்கு அனுப்பி வைக்கிறோம்.

1. கரணபுரி இரகசியம் ரூ. 4-0-0.
2. சிறு கதா செட் ரூ. 3-0-0.
3. ராதா மாதவன் ரூ. 1-4-0.
4. அனுபவ கதைத் தொழில் போதினி ரூ. 1-0-0.
5. சுந்தரவதனி அனா. 0-12-0.
6. யுத்தி போதினி அனா 0-12-0.
7. வசந்த சமுத்திரம் அனா 0-12-0.
8. விமலிவிதி துது அனா 0-12-0.
9. தனபாக் கியம் அனா 0-8-0.
10. மண வாக் கையின் மர்மம் அனா 0-8-0.
11. ராஜ ராஜம் அனா 0-8-0.
12. ஆகாயப் புறக்கள் அனா 0-8-0.
13. மெய்ப்பொருள் நாயனார் சரித்திரம் அனா 0-8-0.
14. பஜனை கீர்த்தனை அனா 0-4-0.

புஸ்தக மார்க்கெட்டில் பொறுக்கெடுத்த ரத்தினங்கள் இவைகளே.

எஸ். வி. நாதன்,

எலப்புள்ளி, பாலக்காடு.

விளம்பரம்

மேயோ கூற்று மெய்யா-பொய்யா?

“எப்பொருள் யார் யார் வாய்க்கேட்பினும் அப்பொருள், மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு” என்ற திருவள்ளுவர் வாக்கை உணர்ந்தீர்களா?

எனின், ஏன் விண்ணாதம்?

மேயோவின் நோக்கம் கொடியதேயாயினும் அவர் கூறியுள்ள குறைகளும் கொடியவைகளே! அக்குறைகள் நமக்குச் சொந்தமானவை. அவை என்னவென்று அறிந்தீர்களா? அறிந்த பின் அவற்றைப் போக்க வழி தேடாமல், வாயால் மேயோவைத் தாழ்வது தேசத்திற்கு மிகுக்கும் நற்கடனாகுமா?

மேயோவின் “குப்பைகளை” கூட்டித்திரட்டி அவற்றிற்கு விளக்க உரை கூறப்பட்டுள்ள அருமையான துலை இன்றே வாசித்துப் பாருங்கள்.

திரு. அய்யாமுத்து அவர்களால் எழுதப்பட்டது. ஆக்கியோன் உருவப்படத்திலும், திரு. ஈ. வெ. ராமசாமி முகவுரையுடனும், திரு. சனக சங்கர கண்ணப்பரின் அபிப்பிராயத்துடனும் மிகிர்வது.

விஷ அனா நான்கு. தபாற் செலவு இனும். முன் பணம் அனுப்ப வேண்டும்.

கிடைக்குமிடம்: கோவை. அ. அய்யாமுத்து,

புஞ்சை புளியம்பட்டி.

(எப்)

சத்தியமங்கலம் வழி கோயமுத்தூர் ஜில்லா.

வேற்றுமை விருகும்

வேரோடு வீழ்க!

கொக்கோக வசனம்.

முதிர்ந்தவர்களுக்கும் பாலிய பழைய கொக்கோகத்தின் வினாக்களும்
யிரிவுமான வசனம். படக்களுடன் ரூபா 1.

30-வருடமாய் பிரசித்திபெற்ற எங்கள்
ஸ்வர்ண சஞ்சிகை:

இது 108 புடம் நிர்த்த ஆயம், கார்த்தம், தங்கம் இம்முன்னுமான
செந்தாமரமும். இதனால் பல தார்ப்புக்களுடன் இழந்த தாதுகைக்
கட்டச்செய்த தளர்ந்த பயனற்ற நரம்புகளுக்கு முறுக்கேற்றிப் புதிய
வாழ்ப்புகைச்செய்யும் சிறந்த ரத்த விருத்தி ஓளவுதம். துரிதகைலிதம்,
மததி இனி இவ்வ இன்பம் நமக்கு உண்டே என்ற ஏக்கம் காரண
மாரிய நயம்சம் என்னும் ஆன்மை யின்மையை முற்றும் ஒழிப்பதில்
கைகண்டது. 20 நாள் மருந்தில் தேகநிறை துரிகரிக்கும். மேல்நோல்
தளர்ச்சியும் சருகிலும் நீங்கும். நகச் சணநன் பலமடையும். கண்
பார்வை தெளிவாகும். தீவிர சக்தியை உண்டாக்கும். கரைக்கத் தெர
டக்கும் மயிராக் கருமடாக்கி கல்ல முகதேஜைசையும் உற்சாகத்தையும்
கொடுத்துப் புதிய மனிதனாகச் செய்வதில் உத்தரவாதமானதும் நம்மிக்
கையுமானதும் ஜெகப்பிரசித்தியுமானது.

20-நாள் மருந்து விலை ரூபா 5-0-0.

மதனகாமேஸ்வர லேகியம்

இது மிகையுயர்ந்த சத்பங்கனம் தயார்வ மூலிகைகளும் துரிய
வினாக்களும் சேர்ந்தான நியம லேகியம். 20-நாளில் நீத்திப்போன த
தவை ஆபாரமாகக் கட்டச் செய்த நரம்புக் கடுகளுக்கு மிகவும் முறுக்
குண்டாக்கிப் புதிய வாழ்ப்பதை உண்டாக்குவதில் கைகண்டது.

20-நாள் லேகியம் ரூபா 2-0-0.

மதனராஜ திலா

இது சகலவித நரம்புத் தளர்ச்சியையும் முற்றும் போக்கிவிடச்
கடிய அற்புத சக்தியாய்ந்து விலை உயர்ந்த சரக்குகளால் ஆனது. இந்த
மருந்து இனிச் சித்திரிப்ப சகத்தை யனுபவிப்பதற்கில்லையே என்று
எங்கின துற்றுக்கணக்கான மனிதர்களுக்கு நயம்ஸததைப் போக்கு
தால் கவாயேற்றி நரம்புகளுக்கு முறுக்கையும் வலிமையையும் கொடுத்த
துள்ளது. துண்டு தளர்ந்தபோன நரம்புகளை நன்றும் முறுக்கேற்
றிக் கெட்டிப்படுத்தவதில் கைகண்டதும் உத்தரவாதமுமானது.

1-அவுன்ஸ் தைலம் ரூ 2-0-0.

வெளிநாட்டு ஆர்டர்கள் முன்பணத்தடன் வரவேண்டும்.
தனம் & கம்பெனி, சிற் தாதிரிப்பேட்டை, சென்னை.

தாதுபுஷ்டி

பழநி, சி. எம் சாமி,

மன்மத கோலாகல குளிகை

அதே பரிசுதப் பெற்ற உலகெங்கும் புகழ்ப்பட்டது. தாது
புஷ்டிக்கு நிகர்த்தது. ஒரே குளிகையில் பரிட்சிக்கலாம். இழந்த
ஆன்மையும், பலமும் திரும்புகரும். நல்ல ஜீரணம், ரத்தவிர்த்தி,
இந்திரியக்கட்டுப்பாடு சக்தி, தாதுபுஷ்டி இவற்றைத் தரவல்லது.
எவ்வித பசுவியை, சாப்பாட்டம், துரிதகைலிதம், இடுப்புபுலி,
உஷ்ண ரோகங்கள் போன்ற துருமுறை பரிட்சித்தவர்களுக்கே இத
னருக்குணம் விளையும். 120 குளிகைக்கு ரூ. 10, 60 குளிகைக்கு
ரூபா 5, 30 குளிகைக்கு ரூபா 3.

அந்நிய நாட்டா முன் பணம் ரூபா 5 அனுப்பவும்.

வைத்திய ஆசிரியர், **சி. மலையப்பசாமி,**
(61 டி) நித்தியானந்த வைத்தியசாலை, பழநி.

தீன்ப ஊற்று!

இன்பப் பொக்கிஷம்!!

★ கற்பகம் ★

அற்புதமான பல விஷயங்களோடு : :
: : மாதந்தோறும் வெளிவரும் உயர்ந்த
“நாவல் சஞ்சிகை”

சகோதர சகோதரிகளே!

“கற்பகம்” என்னும் சஞ்சிகையானது இந்த கார்த்
திகை மாதமுதல் வெளிவரப்போகின்றது. இந்த சஞ்சிகை
(டிம்மி) 72 பக்கங்களை யுடையது. முதல் 64-பக்கங்களில்
இன்பம் சொட்டுபடியான நீண்ட கதைபொருளும்,
பாக்கியுள்ள எட்டு பக்கங்களில் இன்பம், க்ரோதம் முத
லியன அடங்கிய அற்புத சுயமரியாதை விஷ
யங்களும் வெளிவரும். இதில் வெளிவரும்
கதைகளும், மற்ற விஷயங்களும் படிப்போரின் மனதைத்
ஆனந்தசாகசத்தல் ஆமிழ்த்தும் என்பது நினைப்பதில்
என்றும் இன்பமடைய கிரும்பினால், அற்புதமான கதை
களை வாசிக்க விரும்பினால், உலக சாகசியைகளைத் தெரிந்த
கொள்ள வேண்டுமாயின் உடனே “கற்பகம்”த்திற்குச் சந்
தா தாராகச் சேருங்கள். இதன் ஆசிரியர் “திரு. எஸ்.
எஸ். அருணகிரிநாதர்.” “கற்பகம்”தல் முதன்முதல்
‘மான்னை நகரத்தின் இரகசியங்கள்’ (Mysteries of
Madras) என்னும் வரிசையில் ‘கொந்தாசலயனி அல்லது
சிறந்த இரகசியங்கள்’ என்னும் கதை அற்புதமான பல
விஷயங்களோடு வெளிவரும்.

சந்தா விவரம்:—உள்ளாடு 3 மாத சந்தா அனு 0-10-0.
6 மாத சந்தா ரூ. 1-0-0. வருட சந்தா ரூபா 2-0-0.
வெளிநாடு:—6 மாத சந்தா ரூ. 1-4-0. வருடசந்தா 2-8-0.
மாதிரி பிரதி வேண்டுகோர் 2 அனு வட்டாம்பு அனு
ப்பி பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

விலாசம்:—கற்பகம் ஆபீஸ்,

5, வீராசாமி பிள்ளை வீதி,

ஏழகிணறு, மதராஸ்.

நறுமணம்! பெருங்குணம்!

காப்பச் குடியை ஒழிக்கும்

தேப்பி பவுடர்

Registered No (3108)

பலவீனம், தாகம், உஷ்ணம்,
பித்தம், மலக் கட்டிடத்தை நீக்கிப்
புஷ்டியைத் தருவதில் நிகரற்றது.
ஈ. பி. வேறு. அயல் காட்டுக்கு
முன் பணம்.

3 சேர்மின் 3, ரூ. 1 0 0
டஜன் 1 ரூ. 1 12 0
3 பவுண்டு டஜன் 1, 3 0 0

S. V. ராஜப்பா,

தேப்பி பாக்கடரி, பழனி, S I

(1)

ஒரே ரூபாய்

வாணிகளின் சிறந்தது எது?
ப்ரெஞ்சு செண்டுக்களே!
ஜாஸ்மீன், லில்லா, கோஸ்
மேய புட்டி விலை ரூபா 2
சீரிய புட்டி விலை ரூபா 1.
3 மாதிரி புட்டிகளின் விலை ரூ. 1
3 சோப் துணுச்சன் ரூ. 1-0-0
கந்தல் கருகை தைலம் ரூ. 1-0-0
முடிபருகுக்கு தடவும்
காசனை ரூ. 1-0-0
தபாற் செஷு அனு 12
பிரத்தியேகம்.
நம்முடைய கேட்கைக்கு எழுத
வம்.
லக்ஷ்மண பிரசாத் அண்டு கோ,
(டிபாட் 19) புதுச்சேரி.

திரு. ஜே. எஸ். கண்ணப்பர் அவர்களால் சென்னை “திராவிடன்” மதிப்பகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.